



แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี

(พ.ศ. 2566 – 2580)

และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียง
และความสั่นสะเทือน 3 ระยะ



กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

ระยะที่ 1
พ.ศ. 2566 – 2570

ระยะที่ 2
พ.ศ. 2571 – 2575

ระยะที่ 3
พ.ศ. 2576 – 2580



กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ISBN 978-616-316-772-9

คำนำ

การพัฒนาเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย จากเดิมในอดีตที่พึ่งพาภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก ไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมมากขึ้น จำเป็นต้องมีการพัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ เพื่อการขนส่งวัตถุดิบ ผลผลิต การคมนาคม สำหรับประชาชน รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของการผลิตภาคอุตสาหกรรม การก่อสร้าง การบริการ และกิจกรรม ในชุมชน ส่งผลให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ซึ่งมีระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้นตามอัตราการเจริญเติบโตของชุมชนเมือง การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม การก่อสร้างเส้นทางคมนาคมขนส่ง และระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ผลกระทบของมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นนั้นไม่จำกัดแต่เฉพาะในเมืองเท่านั้น แต่เป็นปัญหาที่พบในพื้นที่ชนเมืองและชนบท

การแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนดังกล่าวจำเป็นต้องดำเนินการแบบบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาคราชการ เอกชน และประชาชน กรมควบคุมมลพิษจึงได้จัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) เพื่อใช้เป็นแผนหลักเพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยแผนแม่บทฉบับนี้จัดเป็นแผนระดับ 3 และมีกลไกการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580) ขึ้น ซึ่งได้จัดทำให้สอดคล้องกับแผนงานในแผนยุทธศาสตร์ชาติ สนับสนุนการขับเคลื่อนตามพันธกิจ ภารกิจของหน่วยงาน และตามยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแผนการดำเนินงานหลักและกรอบแนวทางร่วมกันในการบริหารจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนต่อไป ทั้งนี้ แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580) ทั้ง 2 ฉบับ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ 5/2566 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมษายน 2567

บทสรุปผู้บริหาร

(Executive Summary)

เหตุผลความจำเป็น

จากข้อมูลสถิติการร้องเรียนโดยการรวบรวมข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2563 - 2565) พบว่าเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับเสียงดังและความสั่นสะเทือน รวมกันแล้วมีปริมาณสูงเป็นอันดับที่ 1 ในตลอดทั้ง 3 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 43 - 51 ของเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมด) ของประเทศไทย

จะเห็นได้ว่าปัญหาเรื่องเสียงและความสั่นสะเทือนในสังคมไทยปัจจุบันเกิดขึ้นได้ง่ายและบ่อยครั้ง ซึ่งการแก้ไขปัญหาต้องอาศัยการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลแหล่งกำเนิดหรือกิจการที่ทำให้เกิดเสียงดังและความสั่นสะเทือนโดยตรง หรือหน่วยงานท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยในท้องที่แห่งนั้น รวมถึงหน่วยงานสนับสนุนทั้งในเชิงการกำหนดนโยบาย/กฎหมาย ในการกำกับดูแล และหน่วยงานสนับสนุนในเชิงการปฏิบัติงานในพื้นที่ ซึ่งปัญหาที่พบในปัจจุบันคือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแทบทั้งหมดมิได้มีการทบทวนการแก้ไขปัญหาโดยตรง จึงไม่มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจวัดเพื่อพิสูจน์ทราบและแก้ไขปัญหา ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการเข้าไปตรวจสอบและให้คำแนะนำ รวมถึงงบประมาณในการดำเนินงานอีกด้วย

จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการจัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ขึ้นเพื่อใช้เป็นแผนหลักและทิศทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นกรอบแนวทางที่ใช้ในการบริหารจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน รวมทั้งใช้วางแผนงานและจัดทำงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและใช้ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหา โดยในการที่จะขับเคลื่อนให้เกิดผลบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดตามแผนที่กำหนดไว้นั้น ต้องอาศัยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก นำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580) ทั้ง 2 ฉบับ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 5/2566 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566 ไปดำเนินการตามพันธกิจ ภารกิจของหน่วยงาน และตามยุทธศาสตร์ชาติ ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการเชื่อมโยงการทำงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในทุกมิติ ซึ่งจะได้ผลดีกว่าการกำหนดแผนงาน อยู่ภายใต้กระทรวงหนึ่งกระทรวงใดเพียงกระทรวงเดียว

กรอบแนวคิดและเป้าหมายในการจัดทำ

1) กำหนดแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมาย นโยบาย หรือยุทธศาสตร์ในแผนหรือนโยบายระดับชาติและระดับนานาชาติ

2) ให้หลักการป้องกันไว้ก่อน ลด และควบคุมมลพิษที่แหล่งกำเนิด

จากกรอบแนวคิดในการดำเนินงานดังกล่าว ได้รวบรวมข้อมูลการศึกษาทั้งหมด แล้วนำมาจัดทำเป็น 10 มาตรการภายใต้กลยุทธ์ 5 กลยุทธ์ที่ได้สังเคราะห์ขึ้น สรุปเป็นแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้ระดับเสียงและความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีตัวชี้วัด เพื่อควบคุมระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในพื้นที่ที่มีสถานีดตรวจวัดระดับเสียงถาวรของกรมควบคุมมลพิษอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดย พ.ศ. 2570 มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 พ.ศ. 2575 มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 และ พ.ศ. 2580 มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 สำหรับความสั่นสะเทือน มีเป้าหมายควบคุมความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยตัวชี้วัด ใน พ.ศ. 2570 มีมาตรฐานความสั่นสะเทือนในสิ่งแวดล้อมที่พิจารณาจากผลกระทบต่อสุขภาพและการดำรงชีพของประชาชน พ.ศ. 2575 มีสถานีดตรวจวัดความสั่นสะเทือน (ทั้งสถานีชั่วคราวและถาวร) ไม่น้อยกว่า 10 สถานี และมีค่าความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 พ.ศ. 2580 ค่าความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

สรุปสาระสำคัญของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

ประกอบด้วยกลยุทธ์ 5 กลยุทธ์ และมีมาตรการภายใต้กลยุทธ์ทั้งหมด 10 มาตรการ โดยมีเป้าหมายของแต่ละกลยุทธ์ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : มีเครื่องมือ กลไก และการจัดการองค์การอย่างมีธรรมาภิบาลที่สามารถจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง

มาตรการที่ 1 พัฒนา ปรับปรุง มาตรฐานฯ และกฎหมายด้านการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนให้เหมาะสมทันสมัย และครอบคลุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้น

มาตรการที่ 2 พัฒนาระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 3 จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping)

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

มาตรการที่ 5 สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

กลยุทธ์ที่ 3 อนุรักษ์ คัดกรอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน ดีขึ้น ไม่เสื่อมโทรมลง

มาตรการที่ 6 สนับสนุนและผลักดัน เพิ่มการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในลักษณะเครือข่ายพื้นที่ในชุมชนหรือในพื้นที่รับผิดชอบ และมีระบบแสดงผลที่เข้าถึงได้ง่าย

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : มีการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างภาคประชาชน รัฐ เอกชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน โดยระบบและเครือข่ายการสื่อสารที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 7 สนับสนุนส่งเสริมให้มีนวัตกรรมการสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและการปฏิบัติตามกฎหมาย

กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาเมือง พื้นที่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : การเติบโตของชุมชนและความเป็นเมือง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 8 พัฒนาบุคลากร ให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 9 ส่งเสริมให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้มาตรฐาน ให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 10 การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ในแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนแบ่งเป็น 3 ระยะ ระยะละ 5 ปี เริ่มจากระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 และระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580 โดยมีแผนการขับเคลื่อนตามกิจกรรมและโครงการในแต่ละระยะดังนี้

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 จะเป็นการปรับปรุงกฎหมายทั้งที่มีอยู่เดิมและพัฒนากฎหมายใหม่ให้ครอบคลุมสำหรับการแก้ไขปัญหาในภาพรวม พัฒนาเครื่องมือในการบริหารจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน โดยนำร่องกิจกรรมและโครงการที่เกี่ยวข้องในเมืองและเขตเศรษฐกิจสำคัญเพื่อนำไปขยายผลในระยะถัดไป พัฒนาและส่งเสริมบุคลากรในระดับท้องถิ่นให้สามารถแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของตนเองได้ในรูปแบบของคู่มือการปฏิบัติงานและการถ่ายทอดองค์ความรู้

ในส่วนของการพัฒนามาตรฐาน จะเป็นการพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน เช่น การพัฒนามาตรฐานเสียงชุมชนที่เป็นการเพิ่มความเข้มงวดขึ้นจากมาตรฐานเสียงทั่วไปที่มีอยู่เดิม การปรับปรุงมาตรฐานเสียงรบกวน การพัฒนามาตรฐานความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่อมนุษย์และเพื่อป้องกันอาคาร การพัฒนาเกณฑ์ระดับเสียงและความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนจากกิจกรรมหรือบริการสาธารณะ รวมถึงการพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะ ทั้ง ทางถนน ทางราง และทางอากาศ แล้วเสริมด้วยการจัดทำคู่มือในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับเรื่องการวางแผนและกำหนดนโยบายนั้น จะมีการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ประเมินผลกระทบทางเสียงในภาพใหญ่ของประเทศโดยจะจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ที่จะทำให้ทราบผลกระทบทางเสียงจากแหล่งกำเนิดหลัก เช่น การจราจรทางบก การขนส่งทางราง กิจกรรมการบิน เพื่อที่จะกำหนดนโยบายในแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการส่งเสริมให้มีการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการ รวมถึงการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบทางเสียงและความสั่นสะเทือนต่ำ และส่งเสริมการศึกษาวิจัยและจัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ในแผนยังมีกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงและความสั่นสะเทือนจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน โดยจะนำร่องในพื้นที่เมืองใหญ่ เขตนิคมอุตสาหกรรม และ จะพัฒนาให้เชื่อมโยงไปถึงข้อมูลการติดตามระดับเสียงและความสั่นสะเทือนจากรายงานการติดตามผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ใน EIA/EHIA ของโครงการต่างๆ ด้วย นอกจากนี้ จะสนับสนุนและพัฒนาให้เกิดการใช้เทคโนโลยีต่างๆ มาช่วยในการรับแจ้งปัญหาความเดือดร้อนจากมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน เพิ่มช่องทางการสื่อสารข้อมูล และ ผลักดันให้มีการบรรจุเนื้อหาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเพิ่มการตระหนักรู้ตั้งแต่ระดับเยาวชน

สุดท้ายจะเป็นเรื่องของการวางผังเมืองให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยจะผลักดันให้มีการใช้แผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์มาร่วมเป็นข้อพิจารณาในการวางผังเมือง โดยเฉพาะการกำหนดพื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นที่พักอาศัยของประชาชน โดยนำร่องในเมืองหลักและเมืองที่มีสนามบินตั้งอยู่ รวมไปถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากร โดยจะจัดฝึกอบรมในหลักสูตรการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนให้กับเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับหน่วยงานกลางไปจนถึงระดับเทศบาลตำบลให้สามารถจัดการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของตนเองได้ และสนับสนุนผลักดันให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดให้เพียงพอโดยพัฒนาให้เป็นศูนย์เครื่องมือกลางระดับภูมิภาคเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 จะเป็นการพัฒนานโยบายเพิ่มเติมให้ครอบคลุมแหล่งกำเนิดที่มีลักษณะเฉพาะ ขยายผลกิจกรรมและโครงการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองรองและพื้นที่ที่มีความสำคัญในลำดับถัดมา ขยายเครือข่ายและเพิ่มขีดความสามารถให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชนโดยการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนให้มากขึ้น

ในส่วนของการพัฒนานโยบายจะเพิ่มในส่วนของการกำหนดเกณฑ์ระดับเสียงในอาคารและแนวทางการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตก่อสร้าง มาตรฐานที่สนับสนุนให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือนดียิ่งขึ้น เช่น มาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนจากอุปกรณ์ที่ติดตั้งสำหรับอาคารหรือใช้งานกลางแจ้ง พัฒนาคู่มือหรือแนวทางปฏิบัติที่ช่วยลดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากการพัฒนาโครงการหรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

ขยายผลการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของประเทศและนำไปใช้ประเมินผลกระทบทางสุขภาพและภาระค่าใช้จ่ายทางสาธารณสุข รวมทั้งผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์ ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นความเงียบสงบ ขยายเครือข่ายการวิจัยการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนให้ครอบคลุมแหล่งกำเนิดและปัญหาที่เกิดขึ้น

สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในหัวเมืองรองและในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน ส่งเสริมให้มีการสร้างสื่อด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและเผยแพร่เพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้กับประชาชน รวมไปถึงต่อยอดการพัฒนาบุคลากรโดยจัดฝึกอบรมเพิ่มเติมในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยขยายผลไปจนถึงเจ้าหน้าที่ระดับองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีศักยภาพจัดการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของตนเองได้ และสนับสนุนผลักดันให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดให้เพียงพอโดยเน้นเพิ่มเติมในส่วน of เครื่องวัดความสั่นสะเทือนและพัฒนาให้เป็นศูนย์เครื่องมือกลางระดับภูมิภาคเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่

ขยายผลให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่น และแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด จัดทำแนวทางหรือข้อกำหนดในการพัฒนาพื้นที่อ่อนไหวเป็นพิเศษด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580 ระยะสุดท้ายนี้เป็นเหมือนการทบทวนการดำเนินการที่ผ่านมาทั้ง 2 ระยะ และพัฒนาหรือดำเนินการในส่วนที่ยังขาดหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จ รวมถึงขยายผลให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ

ในส่วนของการพัฒนากฎหมายจะเป็นการทบทวนและพัฒนากฎหมายเฉพาะหรือเทศบัญญัติที่จำเป็นสำหรับในบางท้องที่ ประเมินผลและปรับปรุงคู่มือการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ที่ได้จัดทำไว้ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ในส่วนของการวางแผนและการกำหนดนโยบาย จะเป็นการประเมินแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ที่ได้จัดทำไว้ใน 2 ระยะที่ผ่านมา เพื่อนำไปปรับปรุงในการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์รอบที่ 2 ในแผนระยะที่ 3 นี้ และพัฒนาแนวทางการส่งเสริมทางเศรษฐศาสตร์ให้กับกิจการที่มีการใช้แนวทางลดปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน สนับสนุนให้มีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิดใหม่ๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมปัญหายิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่เงียบสงบ (Quiet Area) และการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมที่ช่วยลดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ขยายเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงและความสั่นสะเทือนให้ครอบคลุมทุกจังหวัด ประเมินผลและปรับปรุงสื่อที่ใช้สื่อสารสร้างความตระหนักรู้กับประชาชน พัฒนานวัตกรรมไปจนถึงระดับองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ครอบคลุมในทุกเนื้อหาหลักสูตรของการจัดการเสียงและความสั่นสะเทือนมากยิ่งขึ้น รวมถึงการฝึกอบรมทบทวนเนื้อหาหลักสูตรที่เคยฝึกอบรมมาแล้วเป็นระยะ และผลักดันให้มีเครือข่ายศูนย์เครื่องมือตรวจวัดกลางในระดับจังหวัด เพื่อช่วยในการทำงานของเจ้าหน้าที่

สำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580) จะใช้เป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี ข้างต้น โดยกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดย่อย 10 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ และ 10 มาตรการ เช่นเดียวกับแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี

	หน้า
คำนำ	1
บทสรุปผู้บริหาร	2
 บทที่ 1	
บทนำ	11
1.1 หลักการและเหตุผล	11
1.2 วัตถุประสงค์	12
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
1.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน 3 ระยะ	12
 บทที่ 2	
สถานการณ์ การดำเนินงานที่ผ่านมา แนวโน้มในอนาคต และการสังเคราะห์ยุทธศาสตร์	14
2.1 สถานการณ์มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	14
2.2 การดำเนินงานที่ผ่านมา	16
2.3 ประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือนในอนาคต	20
2.4 สภาพปัญหาและอุปสรรค	21
2.5 การสังเคราะห์ยุทธศาสตร์	24

	หน้า
บทที่ 3	
แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	44
ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580)	
3.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำ	44
3.2 เป้าหมาย	45
3.3 ตัวชี้วัด	45
3.4 สาระสำคัญของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580)	46
3.5 แนวทางการแปลงแผนแม่บทฯ ไปสู่การปฏิบัติ	52
บทที่ 4	
แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)	55
4.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำ	55
4.2 วัตถุประสงค์	55
4.3 เป้าหมายและตัวชี้วัด	55
4.4 สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ	56
4.5 โครงการสำคัญ (Flagship Project)	56
4.6 กลไกการขับเคลื่อน	56
4.7 แนวปฏิบัติในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ	58

ภาคผนวก ก

รายละเอียดคำอธิบายตัวชี้วัดย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการ
มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570
ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

75

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ
กับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการ
มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

85

ภาคผนวก ค

ความเชื่อมโยงของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียง
และความสั่นสะเทือน 3 ระยะ กับห่วงโซ่คุณค่าเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ชาติ

102

1.1 หลักการและเหตุผล

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยประเทศไทยได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ที่นำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” จึงทำให้ปัจจุบันชุมชนเมืองในประเทศไทยมีแนวโน้มปริมาณการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีสูงขึ้น เนื่องจากมีการพัฒนาเขตอุตสาหกรรม พัฒนาเมืองท่องเที่ยว พัฒนาเขตที่อยู่อาศัย และสถานศึกษาเพิ่มขึ้น รวมทั้งทำให้มีกิจกรรมการก่อสร้าง ถนน สร้างทางคมนาคมขนส่งทางราง สนามบิน และสาธารณูปโภคต่างๆ ซึ่งมีขนาด ปริมาณ ความถี่ของการใช้เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ รวมทั้งปริมาณยานพาหนะ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเดินทาง ฯลฯ ที่เป็นแหล่งกำเนิดเสียงและความสั่นสะเทือนเพิ่มขึ้น หากไม่มีกฎหมายควบคุมที่ดีจะก่อให้เกิดการร้องเรียนจากผลกระทบด้านเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงดังและความสั่นสะเทือนที่ประชาชนได้รับมากขึ้น และเกิดข้อเรียกร้องจนทำให้ต้องมีกฎเกณฑ์ในการกำกับดูแลที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย

ปัญหาสำคัญของประเทศไทย คือ คุณภาพชีวิตของประชาชน และสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มที่จะเสื่อมโทรมลง โดยมีสถิติร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญด้านเสียงรบกวนเป็นลำดับต้นๆ ส่วนการร้องเรียนผลกระทบด้านความสั่นสะเทือนก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น การแก้ไขปัญหาดังกล่าวยังเป็นไปได้ยากและมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาดำเนินการแบบบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ การวางผังเมืองหรือการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การเพิ่มศักยภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน การส่งเสริมให้ผู้ผลิตและการบริการ มีความตระหนักในการคุ้มครองปกป้องผู้บริโภคที่ได้รับสินค้าและบริการที่ปลอดภัย ประกอบกับภาครัฐควรมีการสนับสนุนธุรกิจบริการด้านนี้อย่างจริงจัง นอกจากนี้ ยังควรมีการพัฒนากฎหมายสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานวิธีการตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน คุณภาพของบริการและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือนที่มีอยู่ในประเทศไทย ให้เพียงพอที่จะรองรับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน เพื่อส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตที่มีความสุขสบายและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ เป็นต้น

ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2565 ข้อ 2 (3) ให้กรมควบคุมมลพิษ มีหน้าที่จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านการจัดการมลพิษและมาตรการในการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษ จึงได้จัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนขึ้น เพื่อใช้เป็นแผนหลักและทิศทางในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา มีกรอบแนวทางที่ใช้ในการบริหารจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ที่ครอบคลุมทั้งการจัดการแหล่งกำเนิด สิ่งแวดล้อม และชุมชน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการป้องกันควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ทั้งต่อประชาชนที่อยู่ใกล้สถานประกอบกิจการในพื้นที่ที่มีกิจกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดเสียงและความสั่นสะเทือน เป็นต้น ซึ่งจะมีความสอดคล้องและทันสมัยต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อให้มีการนำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการไปใช้ในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนของประเทศไทย ให้สอดคล้องและสนับสนุนการขับเคลื่อนตามพันธกิจ ภารกิจของหน่วยงาน และยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง

1.2.2 เพื่อใช้เป็นแผนหลักและทิศทางในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีกรอบแนวทางที่ใช้ในการบริหารจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 มีการพัฒนาและการกำหนดกฎหมายด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่ทันสมัย ครอบคลุมแหล่งกำเนิดและพื้นที่ที่จำเป็นต้องควบคุม

1.3.2 มีการพัฒนามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม มาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่เป็นสากล

1.3.3 มีการพัฒนาด้านบุคลากรและงานวิจัย มีบุคลากรที่มีขีดความสามารถเป็นมืออาชีพที่จะควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.4 มีการพัฒนาฐานข้อมูลระดับเสียงและความสั่นสะเทือน เพื่อใช้ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

1.3.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน และองค์กรอิสระในประเทศ มีแผนแม่บทการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน เพื่อสนับสนุนการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเมืองที่น่าอยู่ และมีคุณภาพอย่างยั่งยืน

1.3.6 ประเทศไทยมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมควบคู่ไปกับคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชน มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ต่างๆ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

1.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

ขั้นตอนการจัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนฯ และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580) มีลำดับขั้นตอนที่ดำเนินการ 10 ข้อ ดังนี้

1) ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องทั้งที่มีอยู่ในประเทศและต่างประเทศ

2) รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับสภาพปัญหา ผลกระทบ และการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

- การเก็บข้อมูล การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนด้วยแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่น้อยกว่า 360 คน ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่แตกต่างกันจำนวน 8 แหล่ง ได้แก่ ขนส่งทางบก ขนส่งทางราง ขนส่งทางอากาศ ขนส่งทางน้ำ อุตสาหกรรม การก่อสร้าง กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันทนาการ

ทั้ง 3 เขตพื้นที่ ประกอบด้วย เขตเมือง เขตชนเมือง และเขตชนบท รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา สมาคมวิชาชีพ และประกอบด้วยกลุ่มผู้กำหนดกฎหมาย ผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ผลิต ผู้ให้บริการ นักวิจัย นักวิชาการอิสระ และประชาชน

- จัดประชุมกลุ่มย่อย แยกตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่สอดคล้องกับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่แตกต่างกันจำนวน 8 แหล่ง ได้แก่ ขนส่งทางบก ขนส่งทางราง ขนส่งทางอากาศ ขนส่งทางน้ำ อุตสาหกรรม การก่อสร้าง กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันติภาพ โดยมีผู้เข้าร่วมกลุ่มละอย่างน้อย 20 คน เพื่อระดมความคิดเห็นและรวบรวมข้อมูลเชิงลึก

3) จัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

4) จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

5) ระดมความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะฯ จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามกลุ่มเป้าหมายฯ โดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็น โดยมีผู้เข้าร่วม อย่างน้อย 50 คน

6) จัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ฉบับปรับปรุง

7) จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะฯ ฉบับปรับปรุง จำนวน 1 ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมจำนวนไม่น้อยกว่า 100 คน

8) จัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ฉบับสมบูรณ์

9) คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2566 มีมติเห็นชอบในหลักการ (ร่าง) แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ และมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษ รับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปดำเนินการเพิ่มเติมและปรับปรุง ก่อนเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาต่อไป

10) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 5/2566 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566 มีมติเห็นชอบแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580) และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานตามแผนต่อไป

สถานการณ์ การดำเนินงานที่ผ่านมา แนวโน้มในอนาคต และการสังเคราะห์ยุทธศาสตร์

2.1 สถานการณ์มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

จากการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในสิ่งแวดล้อม โดยสถานีตรวจวัดระดับเสียงแบบอัตโนมัติต่อเนื่องตลอดทั้งปี ของกรมควบคุมมลพิษ บริเวณพื้นที่ริมถนน และพื้นที่ทั่วไป ในพื้นที่ 15 จังหวัด 30 สถานี และทำการตรวจวัดระดับเสียงบริเวณพื้นที่ริมถนนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แบบจุดตรวจวัดชั่วคราว จำนวน 27 จุด เพื่อประเมินสถานการณ์และแนวโน้มของปัญหามลพิษทางเสียง ซึ่งปรากฏในรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2564 - 2565 ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2556 - 2565) ระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ทุกพื้นที่มีแนวโน้มลดลง (รูปที่ 2.1 - 1 และ รูปที่ 2.1 - 2) โดยผลการตรวจวัดระดับเสียงในปี 2565 พบว่า การจราจรยังเป็นแหล่งกำเนิดหลักของเสียง ซึ่งบริเวณริมถนนในเมืองขนาดใหญ่ที่มีการจราจรหนาแน่นจะมีระดับเสียงเกินเกณฑ์มาตรฐาน เช่น กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และจังหวัดสระบุรี เป็นต้น ส่วนบริเวณพื้นที่ทั่วไประดับเสียงส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

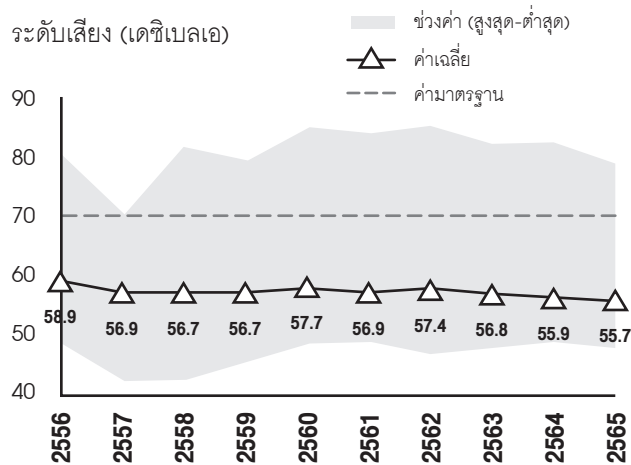
1) พื้นที่ทั่วไป ผลการตรวจวัดระดับเสียงในพื้นที่ทั่วไปในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในปี 2565 มีระดับเสียงลดลงจากปี 2564 เล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ในปี พ.ศ. 2565 เท่ากับ 55.7 เดซิเบลเอ (ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 55.9 เดซิเบลเอ) ซึ่งบริเวณที่ตรวจวัดส่วนใหญ่มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

2) พื้นที่ริมถนน ผลการตรวจวัดระดับเสียงในพื้นที่ริมถนนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระดับเสียงเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 เล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ปี พ.ศ. 2565 เท่ากับ 69.4 เดซิเบลเอ (ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 69.2 เดซิเบลเอ) ซึ่งบริเวณที่มีระดับเสียงเฉลี่ยเกินมาตรฐาน ได้แก่ พาหุรัด สนามกีฬาเคหะชุมชนห้วยขวาง การเคหะชุมชนดินแดง หมวดยานทางสมุทรสาคร สถานีตำรวจนครบาลโชคชัย และสถานีไฟฟ้าอยุธยาธนบุรี (มาตรฐานระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง กำหนดไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ) เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีปริมาณการจราจรหนาแน่นตลอดทั้งวัน

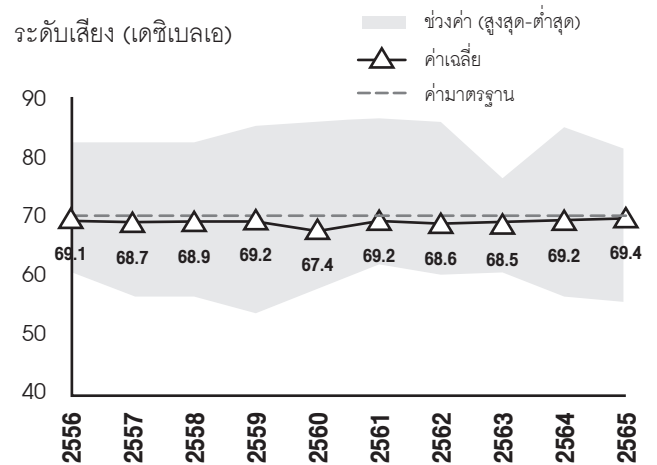
2.1.2 ระดับเสียงในต่างจังหวัด

1) พื้นที่ทั่วไป ผลการตรวจวัดระดับเสียงในพื้นที่ทั่วไปในต่างจังหวัด ในปี 2564 ระดับเสียงมีค่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 เล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ปี พ.ศ. 2565 เท่ากับ 56.2 เดซิเบลเอ (ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 55.1 เดซิเบลเอ) ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

2) พื้นที่ริมถนน ระดับเสียงมีค่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 เล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ปี พ.ศ. 2565 เท่ากับ 62.5 เดซิเบลเอ (ปี พ.ศ. 2564 เท่ากับ 62.1 เดซิเบลเอ) ซึ่งบริเวณที่มีระดับเสียงสูงเกินมาตรฐานและสูงกว่าบริเวณอื่น คือ สถานีตำรวจภูธรหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง เท่ากับ 70.8 เดซิเบลเอ ซึ่งมีจำนวนวันที่ระดับเสียงเกินมาตรฐานร้อยละ 74.2

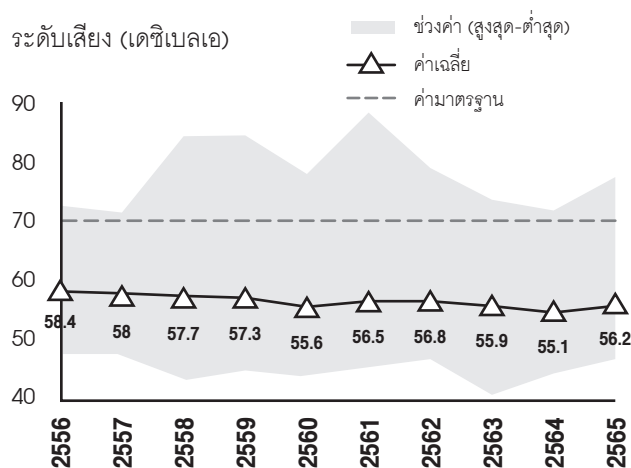


พื้นที่ทั่วไปในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

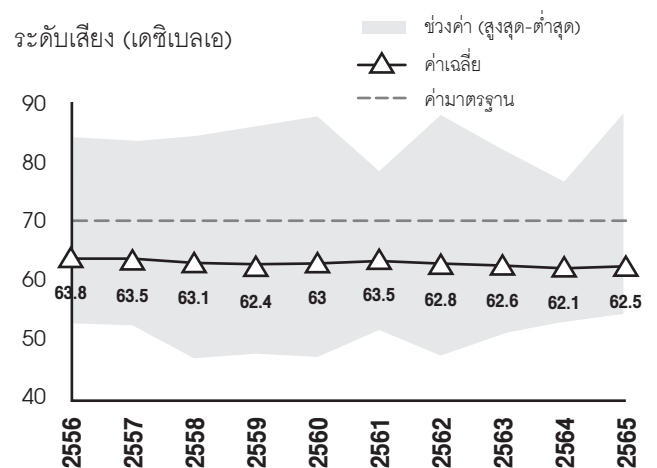


พื้นที่ริมถนนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

รูปที่ 2.1 - 1 ระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปี 2556 - 2565



พื้นที่ทั่วไปในต่างจังหวัด



พื้นที่ริมถนนในต่างจังหวัด

รูปที่ 2.1 - 2 ระดับเสียงในต่างจังหวัด ปี 2556 - 2565

2.1.3 ข้อมูลการร้องเรียนด้านมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ในปัจจุบันปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยมีสถิติการร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญด้านเสียงรบกวนอยู่ใน 3 ลำดับแรกมาโดยตลอด ส่วนการร้องเรียนผลกระทบด้านความสั่นสะเทือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยอ้างอิงข้อมูลจากเอกสาร “สถิติการร้องเรียนและผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2565” ของกรมควบคุมมลพิษ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 พบว่า มีข้อมูลการร้องเรียนด้านมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเกิดขึ้นที่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และสมุทรสาคร มากที่สุดเป็นสามลำดับแรก และเป็นปัญหาด้านเสียงดัง/เสียงรบกวน ร้อยละ 84 ด้านความสั่นสะเทือน ร้อยละ 16 ทั้งนี้ ส่วนใหญ่แหล่งกำเนิดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนมาจากโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการคิดเป็นร้อยละ 41 และ 33 ตามลำดับ

2.2 การดำเนินงานที่ผ่านมา

จากการรวบรวมผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน โดยจัดกลุ่มกิจกรรมหรือแหล่งกำเนิดมลพิษที่แตกต่างกัน 8 แหล่ง ได้แก่ 1) ขนส่งทางบก 2) ขนส่งทางราง 3) ขนส่งทางอากาศ 4) ขนส่งทางน้ำ 5) อุตสาหกรรม 6) การก่อสร้าง 7) กิจกรรมในชุมชน และ 8) กิจกรรมสันทนาการ มีการดำเนินงานที่ผ่านมาโดยสังเขปดังนี้

2.2.1 ขนส่งทางบก

- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานระดับเสียงของยานพาหนะ ได้แก่ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกาศกรมการขนส่งทางบก ข้อกำหนดนครมตำรวจและกฎกระทรวงออกตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก กำหนดมาตรฐานระดับเสียงและวิธีการวัดระดับเสียงจากยานพาหนะประเภทต่างๆ ขณะเดินเครื่องยนต์อยู่กับที่ กำหนดการรับรองแบบของเครื่องกำเนิดพลังงาน ระบบส่งกำลัง และระบบไอเสียของรถจักรยานยนต์ (เพื่อผลิต ประกอบ หรือนำเข้ามาจำหน่ายในประเทศ) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดระดับเสียงที่ออกจากท่อไอเสียรถจักรยานยนต์ ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบเพื่อการอนุญาต ข้อกำหนดด้านเสียงจากยางล้อที่สัมผัสผิวถนน

- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการตรวจสอบสภาพยานพาหนะ ได้แก่ กฎกระทรวงออกตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกเกี่ยวกับการจัดตั้งสถานตรวจสภาพรถ ประกาศกรมการขนส่งทางบกกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสภาพรถ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีให้ส่วนราชการตรวจสอบดูแลสภาพรถและควบคุมมิให้มีการระบายมลพิษเกินมาตรฐาน

- การป้องกัน ควบคุมเสียงยานพาหนะที่ใช้ในทาง ได้แก่ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) ตรวจสอบและบำรุงรักษารถ ขสมก. และรถร่วม ขสมก. ให้มีการระบายมลพิษอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานก่อนออกให้บริการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติกวดขันและป้องกัน การแข่งขันรถยนต์และจักรยานยนต์บนทางสาธารณะ และร่วมกับกรมควบคุมมลพิษตรวจสอบตรวจจับยานพาหนะควันดำและเสียงดังริมเส้นทางจราจร

- การสนับสนุนยานยนต์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยกรมสรรพสามิตและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้าด้วยการให้สิทธิประโยชน์กับการขอส่งเสริมการลงทุนผลิต นำเข้ารถยนต์ไฟฟ้า ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับการวิจัยพัฒนาหรือผลิตชิ้นส่วนสำคัญของรถในประเทศ

- การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ได้แก่ กระทรวงคมนาคมพัฒนาการเชื่อมโยงโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่งทางบกสาธารณะกับระบบรางที่เปิดให้บริการรถไฟฟ้าในหลายเส้นทาง การจัดพื้นที่จอดแล้วจร เพื่อสนับสนุนให้ปรับเปลี่ยนลดการใช้ยานพาหนะส่วนบุคคลในการเดินทาง การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการทางหลวงพิเศษหลายเส้นทาง

- การลดเสียงจากการจราจร ได้แก่ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท ติดตั้งกำแพงกันเสียงจากถนนและสะพานบริเวณใกล้ชุมชนหรือพื้นที่อ่อนไหวด้านเสียง กรมทางหลวงศึกษาความเหมาะสมของผิวทางแอสฟัลต์คอนกรีตชนิดต่างๆ และความสามารถในการลดเสียงของยานพาหนะขณะวิ่ง และได้ปรับปรุงผิวทางให้ลดเสียง

- กรมควบคุมมลพิษ กรุงเทพมหานคร และสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ ติดตามตรวจสอบสถานการณ์ระดับเสียงริมเส้นทางจราจรในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด และพัฒนาระบบการติดตามตรวจสอบและการรายงานผล

2.2.2 ขนส่งทางราง

- กรมการขนส่งทางรางดำเนินโครงการศึกษา การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการขนส่งทางรางหลายเส้นทาง ดำเนินการพัฒนาระบบกำกับดูแลความปลอดภัยและความมั่นคงของการขนส่งทางราง ซึ่งมีการจัดทำร่างกฎกระทรวงว่าด้วยความปลอดภัยการขนส่งทางราง พ.ศ. ซึ่งแบ่งเป็น 4 หมวด ได้แก่

หมวดที่ 1 คำจำกัดความมีเนื้อหาสาระสำคัญ ประกอบด้วย การให้คำจำกัดความ ความหมายของคำที่มีความหมายเฉพาะสำหรับใช้ในร่างกฎกระทรวง

หมวดที่ 2 บททั่วไปมีเนื้อหาสาระสำคัญ ประกอบด้วย การกำหนดเรื่องทั่วไปที่จะใช้บังคับเฉพาะในกฎกระทรวงนี้

หมวดที่ 3 มาตรฐานว่าด้วยความปลอดภัยในการขนส่งทางราง เป็นหมวดที่มีเนื้อหาสาระสำคัญมากที่สุด เนื่องจากจะเป็นการกำหนดข้อกำหนด เงื่อนไขต่างๆ ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้มาตรฐานแนะนำต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการขนส่งทางราง (มาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนจะอยู่ในหมวดที่ 3 นี้)

หมวดที่ 4 บทเฉพาะกาล

2.2.3 ขนส่งทางอากาศ

- การกำหนดกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเสียงจากแหล่งกำเนิด ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศได้กำหนดมาตรฐานมลพิษทางเสียงอากาศยานที่ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่อนุสัญญากำหนด (อนุสัญญาชिकाโก ค.ศ. 1944 Annex 16 Volume 1) และค่าบริการผู้โดยสารขาออกให้เรียกเก็บได้ เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่เกิดจากการใช้สนามบิน โดยข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 16 ว่าด้วยมาตรฐานมลพิษทางเสียงของอากาศยาน และการขอและการออกใบรับรองเสียงอากาศยาน กำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องปฏิบัติตามการบินให้สอดคล้องกับวิธีการลดเสียงรบกวนของอากาศยานตามที่สนามบินกำหนด และต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานในการรับรองเรื่องเสียงตาม Annex 16 Volume 1 และกำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้มีเอกสารรับรองเสียงของเครื่องบินไว้ในเครื่องบินตลอดเวลา ออกประกาศกำหนดวิธีการบินขึ้นลงที่ช่วยลดพื้นที่

ผลกระทบทางเสียง ปรับปรุงเส้นทางบิน ออกประกาศห้ามอากาศยานที่มีระดับเสียงเกินกว่าที่กำหนดไว้ใน Chapter 3, ICAO Annex 16 ทำการบินในพื้นที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดอนเมือง และเชียงใหม่ ศึกษาวิจัยผลกระทบด้านเสียงจากวิธีปฏิบัติการทางการบิน และประกาศกรมควบคุมมลพิษกำหนดวิธีการตรวจวัดระดับเสียงอากาศยานในพื้นที่ชุมชน

- การกำหนดกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการใช้พื้นที่ ได้แก่ กฎกระทรวงตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ กำหนดการขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน ประกาศกระทรวงมหาดไทยกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารในจังหวัดสมุทรปราการ ประกาศกระทรวงคมนาคมกำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบินสุวรรณภูมิเป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ

- การกำหนดกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ได้แก่ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ (EHIA) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ใน EIA และ EHIA

- การบริหารจัดการพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบทางเสียง ได้แก่ ผู้ให้บริการสนามบินซื้อที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง หรือจ่ายค่าชดเชยเพื่อปรับปรุงสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับผลกระทบ ดูแลพื้นที่ที่มีการซื้อไปแล้วไม่ให้มีการกลับมาอยู่ใหม่ การชดเชยกรณีร้องเรียนที่อยู่นอกเหนือพื้นที่ตามมติคณะรัฐมนตรี เครื่องวัดการเลือกเส้นทางการบิน วิธีการบิน และ การใช้ทางวิ่งเพื่อจำกัดพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

- การศึกษาวิจัย ได้แก่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมศึกษาจัดทำแผนที่ระดับเสียงโดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิก่อนเปิดดำเนินการ ศึกษาความสัมพันธ์ของพารามิเตอร์ที่วัดเสียงอากาศยาน การวางแผนป้องกันมลพิษทางเสียงที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ศึกษาผลกระทบทางเสียงจากการขยายทางวิ่งท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และศึกษารูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อลดผลกระทบด้านเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กรมควบคุมโรค มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยมหิดล ประเมินผลกระทบต่อสุขภาพจากการสัมผัสเสียงเครื่องบินสนามบินดอนเมืองและสุวรรณภูมิ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาและจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ และบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ดำเนินโครงการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ในพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- การจัดทำมาตรการการจัดการปัญหาผลกระทบทางเสียงจากสนามบินสาธารณะ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2563 กำหนด 4 มาตรการ ได้แก่ 1) การนำแผนที่เส้นเท่าระดับเสียงไปใช้ในการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบสนามบิน โดยให้จัดทำแผนที่เส้นเท่าระดับเสียงเพื่อนำไปประกอบการวางแผนพัฒนาสนามบินในระยะยาว และแผนที่ฯ ไปใช้ในการจัดทำผังเมืองและการวางแผน การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบสนามบิน 2) การจัดการผลกระทบด้านเสียงจากอากาศยานและวิธีปฏิบัติการบิน 3) การพัฒนาเครื่องมือในการบริหารจัดการมลพิษทางเสียงและแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน โดยให้ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้พัฒนาระบบการดำเนินงานเพื่อตรวจสอบและบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนจากประชาชน ให้มีระบบการตรวจสอบระดับเสียง และให้ศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนการจัดการมลพิษทางเสียงจากสนามบิน และ 4) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเผยแพร่ข้อมูลการจัดการเสียงสนามบิน โดยมีผลการดำเนินงาน อาทิเช่น การประกาศหลักเกณฑ์และจัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติ ได้แก่

ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์การตรวจสอบระดับเสียงอากาศยานในบริเวณพื้นที่รอบสนามบิน พ.ศ. 2565 และประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการจัดทำแผนที่เส้นเท่าระดับเสียงจากอากาศยานเพื่อนำไปประกอบการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบสนามบิน พ.ศ. 2566 แนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมประเภทโครงการด้านคมนาคม แนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการสนามบินหรือท่าอากาศยาน และคำแนะนำทางวิชาการ เรื่อง เกณฑ์ระดับเสียงที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบท่าอากาศยาน

2.2.4 ขนส่งทางน้ำ

- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมเสียงของเรือ ได้แก่ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 16 พ.ศ. 2514 ประกาศกรมเจ้าท่า กำหนดมาตรฐานระดับเสียงของเรือกล กำหนดเครื่องมือตรวจวัด ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือท้องถิ่นแห่งกรุงเทพมหานคร และประกาศกรมเจ้าท่า กำหนดอัตราความเร็วการเดินเรือในคลองแสนแสบ
- การสนับสนุนการใช้เรือที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ข้อบังคับกรมเจ้าท่ากำหนดหลักเกณฑ์เพื่อจดทะเบียนเรือสำหรับเรือขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า กรมเจ้าท่าร่วมกับสถาบันการศึกษาและเอกชนพัฒนานวัตกรรมเรือที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า เพื่อนำมาใช้ในระบบคมนาคมขนส่งทางน้ำ นำเทคโนโลยีพลังงานไฟฟ้ามาใช้กับเรือ และทำเรือให้เกิดขึ้นท่าเรืออัจฉริยะ และนำเรือไฟฟ้ามาทดลองวิ่งให้บริการ
- การจัดการปัญหาในพื้นที่ต่างๆ เช่น (1) กรุงเทพมหานคร โดยกรุงเทพมหานคร กรมเจ้าท่า กองบังคับการตำรวจน้ำและกรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการตามมาตรการควบคุมปัญหามลพิษจากเรือโดยสารในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ การเข้มงวดการตรวจสภาพเรือ ดำเนินการตรวจสอบตรวจจับเรือโดยสารที่มีเสียงดังเกินมาตรฐาน ตรวจวัดระดับเสียงของเรือเพื่อติดตามตรวจสอบสถานการณ์และให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงไม่ให้มีเสียงเกินมาตรฐาน และการตรวจวัดเสียงริมคลอง (2) จังหวัดสมุทรสงคราม โดยเทศบาลตำบลอัมพวา สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสมุทรสงคราม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสงคราม สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 8 สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กรมควบคุมมลพิษ และอีกหลายหน่วยงาน ดำเนินงานตามแผนงานจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากเรือท่องเที่ยว ได้แก่ การลดระดับเสียงจากเรือท่องเที่ยว การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ และการฝึกอบรม และ (3) จังหวัดกาญจนบุรี โดยจังหวัดออกประกาศและคำสั่งหลายฉบับในการจัดระเบียบเรือแพ การตรวจเรือแพ การกำหนดระดับเสียงบนแพและบริเวณริมฝั่งจุดจอดแพ จัดทำบันทึกข้อตกลงกับสมาคมชาวเรือและผู้ประกอบการธุรกิจเรือแพ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเสียงดัง

2.2.5 อุตสาหกรรม

- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานระดับเสียงจากโรงงาน สถานประกอบการกิจการ ได้แก่ ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดค่าระดับเสียงการรบกวนและระดับเสียงที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประกาศกรมอนามัยกำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญกรณีเสียงรบกวน ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนดวิธีการตรวจวัดระดับเสียง กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการที่ต้องให้มีวัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้เกินค่ามาตรฐาน กฎกระทรวงกำหนดวัน เวลาเปิด ปิดของสถานบริการ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือนจากการทำเหมืองหิน

- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมโดยห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินผิดไปจากที่ได้กำหนดไว้ในผังเมืองรวม
- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ ได้แก่ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ (EHIA) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ใน EIA และ EHIA

2.2.6 การก่อสร้าง

- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ ได้แก่ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ใน EIA
- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมการก่อสร้าง ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยควบคุมการก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเคลื่อนย้ายอาคารและสาธารณสมบัติให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ และประกาศกรุงเทพมหานคร กำหนดหลักเกณฑ์ในการก่อสร้างอาคารและสาธารณูปโภคที่กำหนดการควบคุมเสียงและความสั่นสะเทือน

2.2.7 กิจกรรมในชุมชน

- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับค่ามาตรฐานเพื่อประเมินผลกระทบต่อชุมชน ได้แก่ ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป มาตรฐานระดับเสียงรบกวน (ได้มีการนำค่ามาตรฐานและวิธีการตรวจวัดนี้ เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานระดับเสียงโรงงาน สถานประกอบกิจการ) และมาตรฐานความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดระดับเสียงของเครื่องขยายเสียงที่ใช้ในการชุมนุมสาธารณะ
- การกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมเสียง ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญากำหนดโทษผู้ทำให้เกิดเสียงไม่มีเหตุอันควรจนทำให้ประชาชนตกใจหรือเดือดร้อน และผู้ที่ทะเลาะกันในทางสาธารณะ หรือสาธยายหรือทำให้เสียความสงบเรียบร้อย

2.2.8 กิจกรรมสันทนาการ

- การกำหนดกฎระเบียบเพื่อควบคุมการใช้เครื่องขยายเสียง ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

2.3 ประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในอนาคต

ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (2556 - 2565) เมื่อพิจารณาระดับเสียงเฉลี่ยโดยรวมทั้งปี พบว่าสถานการณ์ระดับเสียงมีแนวโน้มที่จะลดลงเล็กน้อย ทั้งในพื้นที่ทั่วไปและพื้นที่ริมถนนทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและในต่างจังหวัด โดยยังคงมีปัญหามลพิษทางเสียงในพื้นที่ริมถนนบริเวณที่มีการจราจรหนาแน่น

จากสถานการณ์ปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและสถิติเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจึงคาดการณ์ว่าปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในอนาคตจะเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีทิศทางในการผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโต

ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่สูงขึ้น มีการพัฒนาเขตอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว เขตที่อยู่อาศัยและสถานศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้มีกิจกรรมการก่อสร้าง สร้างเส้นทางคมนาคม ถนน ระบบขนส่งทางราง สนามบิน และสาธารณูปโภคต่างๆ ซึ่งทำให้มีแหล่งกำเนิดเสียงและความสั่นสะเทือน ทั้งปริมาณ ขนาด และความหนาแน่นเพิ่มขึ้น เช่น กิจกรรมการก่อสร้าง การใช้งานเครื่องยนต์ เครื่องมือกล เครื่องจักร อุปกรณ์ รวมทั้งความต้องการเดินทางและการขนส่งสินค้าที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณยานพาหนะ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเดินทางเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวล้วนเป็นแหล่งกำเนิดเสียงและความสั่นสะเทือน และถึงแม้จะมีการส่งเสริมการผลิตและใช้รถไฟฟ้าเพิ่มขึ้น แต่ยังคงต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนผ่านไปอีกระยะหนึ่ง ซึ่งการแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนดังกล่าวในอนาคต จำเป็นที่จะต้องดำเนินการแบบบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งแม้ว่าในช่วงปี 2563 - 2565 จะมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 แต่กรมควบคุมมลพิษ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังคงร่วมกันดำเนินงานแก้ไขปัญหาด้านเสียงและความสั่นสะเทือนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีการพัฒนามาตรฐานกฎหมาย และกระบวนการตรวจสอบ ที่ให้ความสำคัญกับการใช้กฎหมายเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงริมถนน ซึ่งเป็นปัญหาหลักที่เกิดขึ้นในเขตเมืองที่มีการจราจรหนาแน่น ได้แก่ การปรับปรุงประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดมาตรฐานระดับเสียงของรถจักรยานยนต์ ฉบับใหม่ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2564 การจัดทำคู่มือวิธีการและเทคนิคในการตรวจวัดระดับเสียงของรถจักรยานยนต์ฉบับปรับปรุง เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถนำไปปฏิบัติงานตรวจวัดระดับเสียงที่เกิดจากรถจักรยานยนต์ตามมาตรฐานใหม่และสอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบันได้ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายเสียงรบกวน การพัฒนาระบบรายงานสถานการณ์ระดับเสียงหรือ www.noisemonitor.net ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน การประชุมหารือเพื่อรับฟังความคิดเห็นโครงการศึกษาความสั่นสะเทือนต่อมนุษย์ในพื้นที่ชุมชนจากระบบขนส่งทางราง เพื่อนำไปพัฒนามาตรฐานความสั่นสะเทือนที่มีผลกระทบต่อมนุษย์ในอนาคต

2.4 สภาพปัญหาและอุปสรรค

การดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา แม้หน่วยงานภาครัฐได้มีการกำหนดนโยบายและดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน มาโดยลำดับ และสามารถลดระดับความรุนแรงของปัญหาได้ในระดับหนึ่ง แต่ในการดำเนินการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมส่งผลให้ชุมชนเมืองขยายตัว มีความต้องการใช้แหล่งกำเนิดเสียงในทุกกิจกรรมมากขึ้น ทำให้ปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญของเมืองใหญ่ และทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนมีความซับซ้อนและยุ่งยากในการควบคุมมากขึ้น เช่น ปัญหาระดับเสียงในบริเวณริมถนนซึ่งพบเกินเกณฑ์มาตรฐานในหลายเส้นทาง รวมทั้งปัญหาร้องเรียนด้านมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนยังมีสถิติสูงกว่ามลพิษด้านอื่นๆ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณากำหนดนโยบายและมาตรการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ที่มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบันและเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุม เพื่อสงวนและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความสมดุลควบคู่ไปกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนต่อไป

ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ในการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในครั้งนี้ มีอยู่ 2 ส่วน คือ สภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในมุมมองของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและกำกับดูแล และในมุมมองของผู้มีส่วนได้เสียกับการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ดังนี้

2.4.1 ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในมุมมองของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและกำกับดูแล สามารถวิเคราะห์และจำแนกได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการบริหารจัดการ

ก. นโยบายและมาตรการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ขาดการประสานงานและการบูรณาการ

ข. การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนมุ่งเน้นเฉพาะการแก้ไขปัญหาและเป็นการดำเนินงานในเชิงรับเป็นส่วนใหญ่ ควรเพิ่มหลักบริหารจัดการเชิงพื้นที่มาใช้ประกอบการกำหนดแผนและมาตรการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

ค. หน่วยงานส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสำเร็จในทางปฏิบัติ เนื่องจากข้อจำกัดด้านศักยภาพของบุคลากร เทคโนโลยี เครื่องมือตรวจวัด และงบประมาณ

ง. แผนการพัฒนาบุคลากรของภาครัฐเพื่อให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ด้านมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนไม่มีความต่อเนื่อง ทำให้งานด้านการควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จ. การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ยังขาดการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจัง เช่น การพัฒนาหลักปฏิบัติที่ดีในการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในแต่ละประเภทของแหล่งกำเนิด การศึกษาการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนสำหรับอุตสาหกรรมแต่ละประเภท การศึกษาวิจัยการใช้ยานพาหนะที่มีมลพิษทางเสียงต่ำ

ฉ. การจัดการระบบฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ยังไม่มีการดำเนินการที่เป็นระบบเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์และกำหนดแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา

ช. มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการจูงใจให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคและบริการ รวมทั้งผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพสินค้าและการให้บริการที่ช่วยส่งเสริมการลดแหล่งกำเนิดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในสิ่งแวดล้อม

ซ. อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดความสามารถและทุนสนับสนุนในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

2) ด้านการดำเนินงานในเขตชุมชนเมืองและพื้นที่เฉพาะ

ก. การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตชุมชนเมือง ยังไม่มีการควบคุมให้เป็นไปตามผังเมืองและไม่มี การกำหนดแนวกันชนโดยรอบพื้นที่อุตสาหกรรม ทำให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนตั้งรวมอยู่กับที่พักอาศัย ซึ่งยากต่อการควบคุมปัญหา

ข. ปัญหาการจราจรในเขตเมือง ยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากยานพาหนะมีจำนวนเพิ่มขึ้น รวมทั้งระบบขนส่งมวลชนยังไม่ครอบคลุม และตอบสนองความต้องการเดินทางของประชาชน

ค. การควบคุมและตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากยานพาหนะในเขตชุมชนเมือง ยังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ

3) ด้านกฎหมายและการกำกับดูแล

ก. กฎหมายที่ใช้กำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อมมีหลายฉบับและกระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีความซ้ำซ้อนและก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น การกำหนดมาตรฐานการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิด และการกำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิด เป็นต้น

ข. หน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ไม่มีอำนาจเบ็ดเสร็จในการควบคุมดูแลและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิด ในขณะที่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการควบคุม กำกับ ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่มีภารกิจหลักในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ค. กฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ยังไม่เอื้ออำนวยต่อการนำมาตรการหรือวิธีการมาประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การตรวจจับยานพาหนะขณะใช้งานและมาตรการจัดการยานพาหนะที่มีมลพิษ เกินมาตรฐานฯ รวมทั้ง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติที่ไม่ชัดเจนและครอบคลุมการปฏิบัติงานจริง

ง. การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เข้มงวดและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะผลักดันให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อลดการระบายมลพิษ ตลอดจนยังไม่มีหลักเกณฑ์การประเมินความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาวะมลพิษ และแนวทางปฏิบัติในการเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษ

จ. กฎหมายบางฉบับไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดช่องว่างในการปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุง

4) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ก. การดำเนินงานของภาครัฐยังมีข้อจำกัดในเรื่องของรูปแบบแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน ทำให้ไม่สามารถสร้างทัศนคติที่ดีและการให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ข. การพัฒนาเครือข่ายประชาชนด้านสิ่งแวดล้อมยังไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ทำให้การเฝ้าระวังปัญหามลพิษในพื้นที่ยังไม่มีความเข้มแข็งเพียงพอ การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ยังไม่สามารถสื่อสารและกระตุ้นให้ประชาชนมีจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน รวมทั้งปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อรักษาสุขภาพแวดล้อม

2.4.2 ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในมุมมองของผู้มีส่วนได้เสีย แสดงอยู่ในตารางที่ 2.4 - 1

จากผลการสำรวจข้อมูลปัญหาและอุปสรรคของการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในมุมมองของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งได้จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า จากคำตอบทั้งหมด 1,694 คำตอบ มีคำตอบ 293 คำตอบ (ร้อยละ 17.3) แสดงความคิดเห็นว่า การที่ปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ได้ถูกดำเนินการแก้ไข หรือมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการแก้ไขนั้น มาจากปัญหาเรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบ รองลงมา ซึ่งมีจำนวนคำตอบ

252 คำตอบ (ร้อยละ 14.9) ระบุว่าเป็นปัญหาในการพิสูจน์ทราบ ปัญหาเรื่องการสื่อสาร การร้องเรียน การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำตอบจำนวน 228 คำตอบ (ร้อยละ 13.5) ระบุว่ามีปัญหาเนื่องจากเจ้าหน้าที่และ/หรือบุคลากร ในขณะที่มีคำตอบ 174 คำตอบ (ร้อยละ 10.3) เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนส่วนหนึ่งมาจากเทคโนโลยีที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหา คำตอบจำนวน 168 คำตอบ (ร้อยละ 9.9) ระบุว่ามีปัญหาเนื่องจากไม่มีกฎหมาย หรือมาตรฐานที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีคำตอบอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาอุปสรรคและไม่อาจจัดกลุ่มของคำตอบได้ อีกร้อยละ 34.2

ตารางที่ 2.4 - 1 ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในมุมมองของผู้มีส่วนได้เสีย

ปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากผลการสำรวจ	จำนวน	ร้อยละ
1.1 ไม่มีกฎหมาย หรือมาตรฐานที่เหมาะสมเฉพาะแต่ละปัญหาและแหล่งกำเนิด	168	9.9
1.2 ปัญหาในการพิสูจน์ทราบ ปัญหาเรื่องการสื่อสาร การร้องเรียน การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	252	14.9
1.3 ปัญหาเรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน และดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ	293	17.3
1.4 ปัญหาเรื่องเทคโนโลยีที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงเทคโนโลยี กำหนดแนวทางวิธีการแก้ไขปัญหา และขาดคู่มือวิธีปฏิบัติ	174	10.3
1.5 ปัญหาเนื่องจากเจ้าหน้าที่ และ/หรือบุคลากร เจ้าหน้าที่ไม่พอเพียง เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ในการใช้เครื่องมือตรวจวัด	228	13.5
1.6 อื่นๆ	579	34.2
รวม	1,694	100

2.5 การสังเคราะห์ยุทธศาสตร์

ในการกำหนดกลยุทธ์ในแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580) ได้มาจากการทบทวนยุทธศาสตร์ที่ปรากฏในแผนและนโยบายระดับชาติและนานาชาติ แล้วนำนโยบาย เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ และสภาพปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมาสรุปเป็นกลยุทธ์ในแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะๆ ที่มีความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ ดังนี้

2.5.1 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ

1) แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

มีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศไทยในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยมีการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติใน 6 มิติ ประกอบด้วย

- (1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- (2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- (3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- (4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- (5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- (6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) มี 23 ประเด็น ได้แก่ (1) ความมั่นคง (2) การต่างประเทศ (3) การเกษตร (4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (5) การท่องเที่ยว (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (10) การปรับเปลี่ยน ค่านิยม และวัฒนธรรม (11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (12) การพัฒนาการเรียนรู้ (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี (14) ศักยภาพการกีฬา (15) พลังทางสังคม (16) เศรษฐกิจฐานราก (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2560 - 2580) และ แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ที่จัดทำขึ้นจะมีการดำเนินงานที่สอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ชาติ 2 ด้าน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และ มีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ดังนี้

1.1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่สอดคล้องกับแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2560 - 2580) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย 5 ประเด็น ได้แก่ (5) การท่องเที่ยว (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (7) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน และ (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ซึ่งแต่ละประเด็นจะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงและมีส่วนสนับสนุนกัน กับยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2560 - 2580) และ แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ได้กำหนดกลยุทธ์และมาตรการต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะกล่าวถึง ในบทที่ 3 และ บทที่ 4 ตามลำดับ

1.2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย : ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านที่สอดคล้องกับแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2560 - 2580) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ อย่างน้อย 1 ประเด็น ได้แก่ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ได้กำหนดกลยุทธ์และมาตรการต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งจะกล่าวถึงในบทที่ 3 และ บทที่ 4 ตามลำดับ

และจากการศึกษาประเด็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต งานวิจัย รวมทั้งโครงการและการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูลด้วย “ห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย” (Final Value Chain Thailand : FVCT) เพื่อให้ทราบกระบวนการดำเนินงานที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง ดังแสดงในตารางที่ ผ - 1 ในภาคผนวก ข และแผนภาพที่ ผ - 1 ถึง ผ - 5 ในภาคผนวก ค

2) แผนระดับที่ 2

2.1) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) มี 23 ประเด็น ซึ่งแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ ทั้ง 23 ประเด็น ดังกล่าว มีองค์ประกอบหลัก 2 ส่วน ได้แก่ (1) ประเด็นของแผนแม่บทฯ ประกอบด้วย เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) จำนวน 37 เป้าหมาย ตัวชี้วัดของเป้าหมายระดับประเด็น (Y2) จำนวน 41 ตัว และค่าเป้าหมายระดับประเด็น (Y2) จำนวน 41 ค่าเป้าหมาย เพื่อใช้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานในระดับผลลัพธ์ชั้นกลาง และ (2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ประกอบด้วย เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) จำนวน 140 เป้าหมาย ตัวชี้วัดของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) จำนวน 167 ตัว และค่าเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) จำนวน 172 ค่าเป้าหมาย เพื่อใช้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานในระดับผลลัพธ์ขั้นต้น

แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะมีความสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) อย่างน้อย 5 ประเด็น โดยจัดลำดับสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องจากประเด็นหลัก ได้แก่ (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน และประเด็นรอง ได้แก่ (7) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ และ (5) การท่องเที่ยว

และจากการศึกษาประเด็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต งานวิจัย รวมทั้งโครงการและการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูลด้วย “ห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย” (Final Value Chain Thailand : FVCT) เพื่อให้ทราบกระบวนการดำเนินงานที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง ดังแสดงในตารางที่ ผ - 1 ในภาคผนวก ข และแผนภาพที่ ผ - 1 ถึง ผ - 5 ในภาคผนวก ค สรุปดังนี้

(1) ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (หลัก)

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้มีการกำหนดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งให้ความสำคัญกับการเติบโตอย่างยั่งยืนบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน มีเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ คือ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน และกำหนดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืนไว้ ทั้งหมด 5 แผนย่อย ดังนี้

- (1) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ

ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- (5) การยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องทางโดยตรงกับแผนย่อยที่ (4) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งได้กำหนด “แนวทางการพัฒนา” ในหัวข้อ “2) จัดการคุณภาพอากาศ เสียงและความสั่นสะเทือน” ไว้ดังนี้

“โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน”

เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนย่อย ประเด็น (4) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ในส่วนของการพัฒนาในด้านการจัดการเสียงและความสั่นสะเทือน คือ คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย แสดงดังตารางที่ 2.5 - 1 และ 2.5 - 2

ตารางที่ 2.5 - 1 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย ประเด็น (4) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
คุณภาพอากาศ เสียง และ ความสั่นสะเทือนอยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย	คุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย (ร้อยละ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)	ร้อยละ 90	ร้อยละ 90	ร้อยละ 90

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

ตารางที่ 2.5 - 2 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย ประเด็น (5) การยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
คนไทยมีคุณลักษณะและ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี	ดัชนีพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม (เฉลี่ยร้อยละ)	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

(2) ประเด็น (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (รอง)

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้มีการกำหนดแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล โดยมีเป้าหมายระดับประเด็น คือ ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น ประกอบด้วย 3 แผนย่อย ได้แก่ 1) โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ 2) โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน และ 3) โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

ซึ่งแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับทางอ้อมกับแผนย่อยภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ ประเด็น (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาด้านการขนส่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ได้แก่ การขนส่งทางราง การขนส่งทางน้ำ การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางถนน ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนย่อยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 1 แผนย่อย ได้แก่ 1) โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ แสดงดังตารางที่ 2.5 - 3

ตารางที่ 2.5 - 3 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย ประเด็น (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น	สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองต่อการเดินทางในเมืองทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)	เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ร้อยละ 40 และเมืองหลักในภูมิภาคร้อยละ 10	เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ร้อยละ 50 และเมืองหลักในภูมิภาคร้อยละ 20	เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ร้อยละ 60 และเมืองหลักในภูมิภาคร้อยละ 20

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

(3) ประเด็น (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (รอง)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ กำหนดแผนย่อยไว้ 5 แผนย่อย ดังนี้

1) การพัฒนาบริการประชาชน เน้นการให้บริการภาครัฐที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โปร่งใส ให้เป็นภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน ซึ่งจะทำให้เกิดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการประชาชน

2) การบริหารจัดการการเงินการคลัง เน้นการบูรณาการเชื่อมโยงภาครัฐ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของการใช้งบประมาณ การจัดการรายได้รายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ คำนวณและประหยัด ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีจุดหมาย

3) การปรับสมดุลภาครัฐ เน้นการให้ภาคส่วนอื่นๆ อาทิ ภาคประชาชน ภาคเอกชน หรือประชารัฐโมเดล สามารถเข้ามาแบ่งเบาภาระในการแก้ไขและตอบสนองความต้องการของตัวองในพื้นที่ ส่งผลให้ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อก่อให้เกิดบริการสาธารณะเพื่อประชาชน

4) การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ เน้นการพัฒนาระบบฐานข้อมูลภาครัฐและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ในการบริหารการตัดสินใจและการบริการที่เป็นเลิศ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้เอกชน ประชาชน เข้าถึงข้อมูลข่าวสารภาครัฐ เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันและประโยชน์ในการใช้ชีวิต ให้วิธีการทำงานของหน่วยงานราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ เน้นการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก และเป็นคนเก่ง มีความรู้ความสามารถในการทำงานรับใช้ประเทศชาติและประชาชน

ซึ่งแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับแผนย่อยภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ ประเด็น (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ 4 แผนย่อย ได้แก่

1) การพัฒนาบริการประชาชน 3) การปรับสมดุลภาครัฐ 4) การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ และ 5) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดระดับประเด็นและแผนย่อย ในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 2.5 - 4 ถึง ตารางที่ 2.5 - 7

ตารางที่ 2.5 - 4 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (การพัฒนาบริการประชาชน)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น	ร้อยละความสำเร็จของกระบวนการงานที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

ตารางที่ 2.5 - 5 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (การปรับสมดุลภาครัฐ)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความสมรรถนะและสร้างความทันสมัยในการจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้กับประชาชน	คะแนนการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), กุมภาพันธ์ 66

ตารางที่ 2.5 - 6 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (การพัฒนากระบวนการงานภาครัฐ)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว	ร้อยละหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะ ของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), กุมภาพันธ์ 66

ตารางที่ 2.5 - 7 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ	ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 จากปีฐาน (65)	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 จากปีฐาน (65)	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15 จากปีฐาน (65)
	ดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

(4) ประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (รอง)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม กำหนดแผนย่อยไว้ 5 แผนย่อย ดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่สามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง และตอบโจทย์ความต้องการของประเทศและตลาดโลก การยกระดับผลิตภาพในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายร่วมกับภาคการศึกษา การพัฒนาทักษะ กำลังคนและบุคลากรทางการวิจัย ตลอดจนการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพ และการบริการวิเคราะห์ทดสอบที่เป็นที่ยอมรับตามข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อให้สามารถรองรับความจำเป็นของอุตสาหกรรมและบริการของไทยในการส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานระหว่างประเทศ

2) ด้านสังคม มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมของประชาชนไทย ให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม และการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐให้เข้ากับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัล

3) ด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์และฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำและทางทะเล ให้มีความสมดุลตามระบบนิเวศ รวมทั้งการจัดการมลพิษ การจัดการก๊าซเรือนกระจก การจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว และการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน

4) ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาอย่างเข้มข้นที่สร้างองค์ความรู้พื้นฐานให้สามารถต่อยอดไปสู่นวัตกรรมทางเศรษฐกิจหรือสังคม รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยตรง และการสร้างเครือข่ายองค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในระดับนานาชาติ

5) ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวิจัยและพัฒนาที่ทำงานเป็นระบบเดียวกันและมีความเป็นสากล ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม การพัฒนามาตรการจูงใจและปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อกระตุ้นการลงทุนวิจัยและนวัตกรรมของภาคเอกชน การเพิ่มจำนวนและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการวิจัย รวมทั้งการพัฒนามาตรฐาน ระบบคุณภาพการวิเคราะห์ทดสอบ และโรงงานต้นแบบ ตลอดจนการสนับสนุนการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศนวัตกรรม

การดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะสอดคล้องเชื่อมโยงและสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ในประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนาวัตกรรม ใน 4 แผนย่อย ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม 4) ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน และ 5) ด้านปัจจัยสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาวัตกรรม ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดระดับประเด็นและแผนย่อยในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 2.5 - 8 ถึง ตารางที่ 2.5 - 11

ตารางที่ 2.5 - 8 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย การวิจัยและพัฒนาวัตกรรม (ด้านเศรษฐกิจ)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน	การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 จากปีฐาน (62)	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 จากปีฐาน (62)	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 จากปีฐาน (62)

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

ตารางที่ 2.5 - 9 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (ด้านสิ่งแวดล้อม)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
การประยุกต์ใช้ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น	ดัชนีเศรษฐกิจสีเขียว (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่เกินอันดับที่ 80	ไม่เกินอันดับที่ 75	ไม่เกินอันดับที่ 70
	จำนวนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรในหมวดเทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีเพื่อสิ่งแวดล้อม (จำนวน สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่น้อยกว่า 40 สิทธิบัตร/350 อนุสิทธิบัตร	ไม่น้อยกว่า 45 สิทธิบัตร/400 อนุสิทธิบัตร	ไม่น้อยกว่า 50 สิทธิบัตร/450 อนุสิทธิบัตร

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

ตารางที่ 2.5 - 10 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง ทดเทียมประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย	สัดส่วนมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชีย 6 อันดับแรก (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 19	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 21

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

ตารางที่ 2.5 - 11 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (ด้านปัจจัยสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น	ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของดัชนีความสามารถด้านนวัตกรรม (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่เกินอันดับที่ 50	ไม่เกินอันดับที่ 40	ไม่เกินอันดับที่ 30

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

(5) ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (รอง)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ มีการกำหนดแผนย่อยไว้ 2 แผนย่อย ดังนี้ 1) การพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ และ 2) การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนย่อยที่ 2 ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทย่อยฯ คือ เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ที่มีประสิทธิภาพครอบคลุม และได้มาตรฐาน โดยแนวทางการพัฒนาจะคำนึงถึงศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน โดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรมที่เหมาะสม ให้ความรู้ ประชาชน และบูรณาการทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศในการอนุรักษ์และพัฒนาเมือง ปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของประชาชน สนับสนุนการผลิตและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นต้น ซึ่งมีการกำหนดตัวชี้วัด คือ จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (จำนวนเมืองสะสม) ดังตารางที่ 2.5 - 12

ตารางที่ 2.5 - 12 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ที่มีประสิทธิภาพครอบคลุม และได้มาตรฐาน	จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (จำนวนเมืองสะสม)	ไม่น้อยกว่า 30 เมือง	ไม่น้อยกว่า 60 เมือง	ไม่น้อยกว่า 90 เมือง

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

(6) ประเด็น (5) การท่องเที่ยว (รอง)

แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (6) การท่องเที่ยว ประกอบด้วย 6 แผนย่อย ประกอบด้วย 1) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม 2) การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ 3) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย 4) การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ 5) การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค 6) การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนย่อยที่ 6) การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายระดับประเด็น คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ตัวชี้วัด คือ การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580) อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ) โดยสภาเศรษฐกิจโลก (The world Economic Forum : WEF) แสดงดังตารางที่ 2.5 - 13

ตารางที่ 2.5-13 เป้าหมายและตัวชี้วัด ของแผนแม่บทย่อย (5) การท่องเที่ยว

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
		ปี 66 - 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (TTDI) โดย WEF ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 45	ไม่เกิน 40

ที่มา : สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 - 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), 6 กุมภาพันธ์ 66

2.2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

การกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนพื้นฐานแนวคิดสำคัญ 4 ประการ คือ

(1) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร

(2) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 3 ระดับ ประกอบด้วย 1) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” 2) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” และ 3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน”

(3) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม

(4) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า พลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน 5 ประการ ได้แก่

- (1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
- (2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
- (3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
- (4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
- (5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง

ภายใต้บริบทโลกใหม่

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการแบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

2) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) ในเป้าหมายหลักของการพัฒนาในเป้าหมายที่ 4 และเป้าหมายที่ 5 รวมทั้งสอดคล้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาในหมวดหมู่ที่ 2, 3, 5, 8, 12 และ 13

3) แผนระดับที่ 3

3.1) ยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

ยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2550 - 2579) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุล

พันธกิจ - ขับเคลื่อนและผลักดันยุทธศาสตร์และมาตรการด้านการอนุรักษ์ คุ้มครอง ปันฟู และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

- บูรณาการและสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคีทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

- เสริมสร้างขีดความสามารถเชิงรุกขององค์กร พัฒนาระบบกลไก และฐานข้อมูลในการบริหารจัดการ รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม

- สำหรับในด้านประเด็นยุทธศาสตร์ ได้มีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ไว้จำนวน

6 ประเด็น ดังนี้

(1) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 อนุรักษ์ คุ่มครอง พื้นฟู ส่งเสริม และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน แบบมีส่วนร่วม เป็นธรรม และเพียงพอ

(3) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ป้องกัน รักษา และฟื้นฟู คุณภาพสิ่งแวดล้อม

(4) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในการพัฒนาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

(5) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ลดก๊าซเรือนกระจกและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(6) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนากลไก ระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการองค์ร่อยางมีธรรมาภิบาลและทันต่อการเปลี่ยนแปลง

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และ แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ใน 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1, 3, 4 และ 6

3.2) แผนแม่บทกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) มีประเด็นยุทธศาสตร์ จำนวน 5 ประเด็น ดังนี้

(1) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ขับเคลื่อนกระบวนการทัศน์ใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ประกอบด้วย 3 เป้าประสงค์ 3 กลยุทธ์ 5 ตัวชี้วัด 5 โครงการ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุล ประกอบด้วย 1 เป้าประสงค์ 2 กลยุทธ์ 9 ตัวชี้วัด 12 โครงการ

(3) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความสมดุลและยั่งยืนด้านทรัพยากรน้ำให้กับประชาชน อย่างทั่วถึงและรักษาระบบนิเวศ ประกอบด้วย 1 เป้าประสงค์ 2 กลยุทธ์ 9 ตัวชี้วัด 6 โครงการ

(4) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ที่ดี ประกอบด้วย 1 เป้าประสงค์ 2 กลยุทธ์ 5 ตัวชี้วัด 9 โครงการ

(5) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มศักยภาพองค์การรองรับวิถีใหม่และนวัตกรรมใหม่ ประกอบด้วย 5 เป้าประสงค์ 5 กลยุทธ์ 9 ตัวชี้วัด 7 โครงการ

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และ แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะสอดคล้องเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์ ในแผนแม่บทกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2, 4 และ 5

3.3) ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี แผนการจัดการมลพิษ พ.ศ. 2560 - 2564 และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2566 - 2570

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2560 - 2564 และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2566 - 2570 โดยมีวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ประชารัฐร่วมจัดการมลพิษ เพื่อปกป้องคุณภาพสิ่งแวดล้อม”

เป้าหมาย “คุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด”

วัตถุประสงค์

- (1) ป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษที่มีประสิทธิผล
- (2) สร้างระบบและกลไกการบริหารจัดการมลพิษที่มีประสิทธิภาพ
- (3) พัฒนาคู่มือความรู้วัฒนธรรม และบุคลากรให้มีศักยภาพในการจัดการมลพิษ
- (4) สร้างหุ้นส่วนการมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษ

รวมทั้งกำหนดค่าเป้าหมายตัวชี้วัดระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ในผลลัพธ์ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังตารางที่ 2.5 - 14

ตารางที่ 2.5 - 14 ตัวชี้วัดระดับเสียงในยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (ปี 56 - 58)	ค่าเป้าหมาย			
		5 ปี	10 ปี	15 ปี	20 ปี
ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ)	70 (ค่าเฉลี่ย 3 ปี)	75	80	85	90

โดยยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี ได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงาน 3 ยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานในหัวข้อกิจกรรมต่างๆ ของแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

- (1) ยุทธศาสตร์การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง
 - ก. การผลิตภาคเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - ข. การผลิตภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - ค. การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - ง. การคมนาคมขนส่งและการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - จ. การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (2) ยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
 - ก. การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อ
 - ข. การจัดการกากอุตสาหกรรม
 - ค. การจัดการสารอันตรายในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
 - ง. การจัดการคุณภาพน้ำ

- จ. การตรวจสอบและควบคุมแหล่งกำเนิด
- ฉ. การจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง
- ข. การจัดการปัญหาหมอกควัน
- ช. การจัดการเชิงพื้นที่ (เช่น พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม/พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ)

(3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ

- ก. การบริหารจัดการในภาพรวม เช่น ระบบรายงาน EIA ฐานข้อมูลกลางด้านมลพิษ ฯลฯ
- ข. การใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการทางสังคม
- ค. การเพิ่มประสิทธิภาพด้านกฎหมาย
- ง. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเครือข่ายของภาคส่วนต่างๆ ในการจัดการมลพิษ
- จ. การดำเนินงานตามพันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศ

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี แผนการจัดการมลพิษ พ.ศ. 2560 - 2564 และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2566 - 2570 ทั้ง 3 ยุทธศาสตร์ ดังกล่าวข้างต้น

3.4) นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2579

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการจัดทำนโยบาย และแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2579 โดยจัดทำขึ้นตามมาตรา 13 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2560 และได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 135 ตอนพิเศษ 54 ง ลงวันที่ 9 มีนาคม 2561 แล้วนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(1) เพื่อเป็นกรอบนโยบายและทิศทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างบูรณาการในระยะ 20 ปีข้างหน้า

(2) เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการระยะกลาง (5 ปี) และสามารถนำไปขับเคลื่อนให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นไปอย่างเหมาะสมเป็นเชิงรุกและมีประสิทธิภาพ

(3) เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสามารถสร้างความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาประเทศ รวมถึงสามารถรองรับและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและภูมิภาค โดยมี 4 นโยบายหลักสำคัญ คือ

นโยบายที่ 1 จัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างมั่นคงเพื่อความสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน

นโยบายที่ 2 สร้างการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน

นโยบายที่ 3 ยกระดับมาตรการในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ 4 สร้างความเป็นหุ้นส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะมีการดำเนินงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2579 ใน 3 นโยบายหลัก ได้แก่ นโยบายหลักที่ 2, 3 และ 4

2.5.2 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals (SDGs))

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) หรือที่รู้จักในชื่อ Global Goals เป็นหลักการพัฒนายั่งยืนเสนอโดยองค์การสหประชาชาติในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อเรียกร้องให้ดำเนินการสากลเพื่อยุติความยากจน ปกป้องโลก และทำให้แน่ใจว่าภายในปี 2030 ทุกคนจะได้รับสันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 เป้าหมาย เพื่อให้แน่ใจว่าโลกจะดีขึ้นภายในปี 2573 เป้าหมายเหล่านี้ คือ การเรียกร้องให้มีการดำเนินการเพื่อยุติความยากจน ปกป้องโลก และทำให้ทุกคนมีความสุขและความมั่งคั่ง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีแนวทางและเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับทุกประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับลำดับความสำคัญในการพัฒนาของตนเอง เราควรที่จะเลือกทางเลือกที่เหมาะสมในการปรับปรุงชีวิตสำหรับคนรุ่นต่อไป เป้าหมายทั้ง 17 ข้อดังนี้

- (1) ขจัดความยากจน
- (2) ขจัดความหิวโหย
- (3) มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- (4) การศึกษาที่เท่าเทียม
- (5) ความเท่าเทียมทางเพศ
- (6) การจัดการน้ำและสุขาภิบาล
- (7) พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้
- (8) การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- (9) อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน
- (10) ลดความเหลื่อมล้ำ
- (11) เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน
- (12) แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
- (13) การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (14) การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล
- (15) การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก
- (16) สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก
- (17) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในเป้าหมายและเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม คือ เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all) เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีแบบแผน

การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Ensure sustainable consumption and production patterns) เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts) เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine และ เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss)

โดยแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะมีการดำเนินงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงทั้งทางตรงและทางอ้อมกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 1, 2, 3, 9, 11, 12, 15 และ 17

2.5.3 ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ในแผน 3 ระดับ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับกลยุทธ์ในการแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

จากการสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ ได้แก่ นโยบาย ยุทธศาสตร์และเป้าหมาย ในแผนหรือนโยบายระดับชาติ และระดับนานาชาติต่างๆ ซึ่งหมายถึงแผน 3 ระดับ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ ดังกล่าว จึงพิจารณายุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับความจำเป็นสำหรับการกำหนดกลยุทธ์ในแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จำนวน 5 กลยุทธ์ ดังต่อไปนี้

- 1) พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
- 2) สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน
- 3) อนุรักษ์ คัดกรอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน
- 4) สร้างความร่วมมือในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
- 5) การพัฒนาเมือง พื้นที่เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

โดย สรุปความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และนโยบายในแผน 3 ระดับ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ได้ทบทวนไว้ข้างต้น กับกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นในแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ แสดงดังตารางที่ 2.5 - 15 และสรุปการวิเคราะห์ห่วงคุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ชาติในระดับประเด็นและแผนย่อยกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ แสดงไว้ในแผนภาพที่ 4 - 1 ถึง 4 - 5 ในบทที่ 4 และตารางที่ ผ - 1 ของภาคผนวก ข และแผนภาพที่ ผ - 1 ถึง ผ - 5 ในภาคผนวก ค

ตารางที่ 2.5 - 15 ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และนโยบายในแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน กับการกำหนดกลยุทธ์ในแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ.2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	แผนระดับที่ 1	แผนระดับที่ 2		แผนระดับที่ 3				เป้าหมาย SDGs
	1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)	2. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	4. ยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)	5. แผนแม่บทของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2561 - 2580	6. ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2566 - 2570	7. นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2579	8. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals (SDGs))
(1) พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	(18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (7) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	(5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง ภายใต้อิทธิพลของภูมิอากาศใหม่	(6) พัฒนากลไก ระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการองค์การอย่างมีธรรมาภิบาลและทันต่อการเปลี่ยนแปลง	(5) เพิ่มศักยภาพองค์กรรองรับวิถีใหม่และนวัตกรรมใหม่	(1) การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง (2) เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (3) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ	(3) นโยบายที่ 3 ยกระดับมาตรฐานในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	(9) อุตสาหกรรมนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน (17) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
(2) สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	(18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ (23) การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม (5) การท่องเที่ยว	(4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน	(4) ขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในการพัฒนาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีประสิทธิภาพ	(4) ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี	(1) การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง	(2) นโยบายที่ 2 สร้างการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน	(1) ขจัดความยากจน (2) ขจัดความหิวโหย (3) มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (12) แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
(3) อนุรักษ์ คุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	(18) การเติบโตอย่างยั่งยืน		(1) อนุรักษ์ คุ้มครองฟื้นฟู ส่งเสริม และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน	(2) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุล		(4) นโยบายที่ 4 สร้างความเป็นหุ้นส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	(15) การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก
(4) สร้างความมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	(18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ	(4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน	(3) ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม		(3) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ		(17) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
(5) การพัฒนาเมือง พื้นที่เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	(18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (23) การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ (5) การท่องเที่ยว	(4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน (5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง ภายใต้อิทธิพลของภูมิอากาศใหม่			(2) เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด		(11) เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน

แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580)

3.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำ

การจัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ซึ่งจะไปบูรณาการร่วมกันกับแต่ละหน่วยงานในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนของประเทศไทยให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีกรอบแนวคิดในการดำเนินงานดังนี้

1) กำหนดแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมาย นโยบาย หรือยุทธศาสตร์ในแผนหรือนโยบายระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยเริ่มจากการทบทวนแผนหรือนโยบายระดับชาติและระดับนานาชาติ ซึ่งประกอบด้วย 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) 2) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) 4) ยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) 5) แผนแม่บทของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) 6) ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2566 - 2570 7) นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (พ.ศ. 2560 - 2579) และ 8) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals (SDGs)) จากนั้นจึงสรุปเป็นแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) จำนวน 5 กลยุทธ์ ซึ่งได้แนวทางในการกำหนดตัวชี้วัดตามกรอบยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2566 - 2570 รวมทั้งได้นำกรอบการดำเนินงานภายใต้มาตรการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากสนามป็นสาธารณะมาขยายผลการดำเนินงานในระยะต่อไปในแผนแม่บทฯ ฉบับนี้ด้วย

2) ใช้หลักการป้องกันไว้ก่อน ลด และควบคุมมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยในการกำหนดมาตรการในแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี ได้มีการศึกษา วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในประเทศและต่างประเทศ ประกอบด้วย กฎหมาย ข้อกำหนด กฎระเบียบ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทบทวนข้อมูลการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนของนานาชาติ ที่ประสบความสำเร็จหรือมีการบริหารจัดการที่ดี เช่น องค์การอนามัยโลก สหภาพยุโรป ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และประเทศอังกฤษ หรือประเทศในเครือจักรภพแห่งประชาชาติ ได้ตัวอย่างและแนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ที่ประเทศหรือองค์กรนานาชาติดังกล่าวนำมาใช้ เช่น การใช้คู่มือและการฝึกอบรมเป็นเครื่องมือในการจัดการหลักในประเทศสหรัฐอเมริกา การกำหนดมาตรฐานเสียงชุมชน โดยองค์การอนามัยโลก ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ การกำหนดมาตรฐานความสั่นสะเทือนที่มีผลกับมนุษย์ในที่พักอาศัย ในประเทศเยอรมันนี ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ การกำหนดมาตรฐานเสียงจากการก่อสร้างและอุตสาหกรรมในประเทศญี่ปุ่น การจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการตัวชี้วัดสถานการณ์ด้านเสียงของสหภาพยุโรป นอกจากนี้ยังศึกษาจากสถานการณ์มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในประเทศไทย และความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา สมาคมวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มผู้กำหนดกฎหมาย ผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ผลิต ผู้ให้บริการ นักวิจัย นักวิชาการอิสระ และประชาชน

จากกรอบแนวคิดในการดำเนินงานดังกล่าว ได้รวบรวมข้อมูลการศึกษาทั้งหมด นำมากำหนดแนวทางการดำเนินงานตามมาตรการ 10 มาตรการ ภายใต้กลยุทธ์ 5 กลยุทธ์ ที่สังเคราะห์ขึ้น สรุปเป็นแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) แสดงในหัวข้อ 3.4

3.2 เป้าหมาย

ระดับเสียงและความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

3.3 ตัวชี้วัด

3.3.1 ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ควบคุมระดับเสียงในพื้นที่ที่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงถาวรของกรมควบคุมมลพิษ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

พ.ศ. 2570 ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในพื้นที่ที่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงถาวรของกรมควบคุมมลพิษ มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

พ.ศ. 2575 ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในพื้นที่ที่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงถาวรของกรมควบคุมมลพิษ มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 85

พ.ศ. 2580 ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในพื้นที่ที่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงถาวรของกรมควบคุมมลพิษ มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90

ตารางที่ 3.3 - 1 ตัวชี้วัดระดับเสียงภายใต้แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580)

ตัวชี้วัด	ปีฐาน	ตัวชี้วัดสำหรับปี		
	พ.ศ. 2561 - 2565	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2575	พ.ศ. 2580
ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในพื้นที่ที่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงถาวรของกรมควบคุมมลพิษ มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ 73	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

3.3.2 ค่าความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ไม่มีข้อมูลปัจจุบัน) ดังนี้

พ.ศ. 2570 มีมาตรฐานความสั่นสะเทือนในสิ่งแวดล้อมที่พิจารณาจากผลกระทบต่อสุขภาพและการดำรงชีพของประชาชน

พ.ศ. 2575 มีสถานีตรวจวัดความสั่นสะเทือน (ทั้งสถานีชั่วคราวและถาวร) ไม่น้อยกว่า 10 สถานี และมีค่าความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

พ.ศ. 2580 ค่าความสั่นสะเทือนในพื้นที่ที่มีสถานีตรวจวัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

ตารางที่ 3.3 - 2 ตัวชี้วัดความสิ้นสละเทือนภายใต้แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสิ้นสละเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580)

ตัวชี้วัด	ปีฐาน	ตัวชี้วัดสำหรับปี		
	พ.ศ. 2561 - 2565	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2575	พ.ศ. 2580
ค่าความสิ้นสละเทือนที่พิจารณาจากผลกระทบต่อสุขภาพ และการดำรงชีพของประชาชนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	-	มีการกำหนดมาตรฐานฯ	ร้อยละ 50	ร้อยละ 75

3.4 สารสำคัญของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสิ้นสละเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580)

แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสิ้นสละเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ที่จะใช้เป็นกรอบการดำเนินงานบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการจัดการมลพิษทางเสียงและความสิ้นสละเทือน ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ 10 มาตรการ ซึ่งแต่ละกลยุทธ์และมาตรการ มีเป้าหมาย กิจกรรม โครงการ ที่จะดำเนินการ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 และระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580 โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสิ้นสละเทือน มี 3 มาตรการ

เป้าหมายของกลยุทธ์: มีเครื่องมือ กลไก และการจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาลที่สามารถจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสิ้นสละเทือนอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง

มาตรการที่ 1 พัฒนา ปรับปรุง มาตรฐานและกฎหมายด้านการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสิ้นสละเทือนให้เหมาะสมทันสมัย และครอบคลุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสิ้นสละเทือนที่เกิดขึ้น

เป้าหมาย : ปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้มาตรฐานเสียงชุมชน มาตรฐานความสิ้นสละเทือนในสิ่งแวดล้อมที่พิจารณาจากผลกระทบต่อสุขภาพและการดำรงชีพของประชาชน มาตรฐานเสียงและความสิ้นสละเทือนจากกิจกรรมการขนส่งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ กิจกรรมการก่อสร้าง กิจกรรมสันหนากการ กิจกรรมในชุมชน และภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ คำว่ามาตรฐาน มีความหมาย รวมถึงเกณฑ์ ข้อกำหนด ค่าแนะนำ ค่าเฝ้าระวัง หรือหลักเกณฑ์ โดยครอบคลุมรูปแบบกฎหมายทุกระดับ

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

พัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสิ้นสละเทือน และมาตรฐานสำหรับยานพาหนะ (ทางบก ทางราง ทางน้ำ และอากาศยาน) พัฒนาเกณฑ์ระดับเสียงและความสิ้นสละเทือนของแหล่งกำเนิดที่เป็นกิจการหรือบริการสาธารณะและสาธารณูปโภค

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

พัฒนาเกณฑ์ระดับเสียงในอาคาร มาตรฐานระดับเสียงและความสิ้นสละเทือนของอุปกรณ์สำหรับอาคาร รวมถึงมาตรฐานที่สนับสนุนการลดเสียงและความสิ้นสละเทือนจากกิจกรรมต่างๆ

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

บททวนภาพรวมของกฎหมาย จัดลำดับความสำคัญในการกำหนดกฎหมายเพิ่มเติม รวมทั้งพิจารณาการออกเทศบัญญัติที่จำเป็นต้องมีในบางท้องที่

มาตรการที่ 2 พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : มีกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนสำหรับแหล่งกำเนิด อย่างน้อย 8 แหล่งกำเนิด คือ การขนส่งทางบก การขนส่งทางราง การก่อสร้าง การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางน้ำ อุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันทนาการ

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

พัฒนาคู่มือการตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือนตามที่กฎหมายกำหนด คู่มือการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากกิจกรรมการขนส่ง ทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ คู่มือแนวทางในการพัฒนากิจการสาธารณะและสาธารณูปโภคเพื่อลดผลกระทบทางเสียงและความสั่นสะเทือนรวมถึงคู่มือแนวทางปฏิบัติสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

พัฒนา คู่มือการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากกิจกรรมการก่อสร้าง กิจกรรมสันทนาการ กิจกรรมในชุมชน และกิจการอุตสาหกรรม

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

ติดตามประเมินผลการใช้กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

มาตรการที่ 3 จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping)

เป้าหมาย : มีการพัฒนาเครื่องมือและวิธีการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) และจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ในพื้นที่นาร่องและเมืองที่มีความสำคัญ ใน 5 ปีแรก หลังจากนั้นจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับประเทศไทย และผลักดันให้มีการนำไปจัดทำแผนพัฒนาและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ รวมทั้งนำไปประเมินผลกระทบทางสุขภาพและเศรษฐศาสตร์ โดยมีการทบทวนและจัดทำใหม่ทุก 5 ปี

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

พัฒนาเครื่องมือ ฐานข้อมูลพื้นฐาน รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็น ในการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ และจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ ในพื้นที่นาร่อง

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับประเทศไทย และผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการจัดทำผังเมือง รวมทั้งนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ไปใช้ประเมินผลกระทบทางสุขภาพ ภาระค่าใช้จ่ายทางสาธารณสุข และผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

ประเมินแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ และปรับปรุงเครื่องมือ ฐานข้อมูล รวมทั้งเงื่อนไขที่จำเป็นในการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ และนำไปจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับประเทศไทย รอบที่ 2

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมายของกลยุทธ์: ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าหมาย : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและใช้งาน Low Noise Product และการติดฉลากค่าระดับเสียงของผลิตภัณฑ์

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

จัดทำแนวทางสำหรับการก่อสร้างอาคารประเภท Sensitive Building เพื่อลดผลกระทบด้านเสียงและความสั่นสะเทือน และส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบ

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

ส่งเสริมด้านเศรษฐศาสตร์ให้กับกิจกรรม/กิจการที่มีการใช้แนวทางการลดปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 5 สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับการจัดการและความปลอดภัยทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : งานศึกษา วิจัย อย่างน้อย 8 เรื่อง ที่เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน สำหรับการขนส่งทางบก การขนส่งทางราง การก่อสร้าง การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางน้ำ อุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน กิจกรรมสันทนาการ

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากการขนส่ง สนับสนุนให้มีการจัดทำฐานข้อมูลระดับเสียง/สั่นสะเทือนของเครื่องมือที่ใช้ในการก่อสร้างหรือใช้งานภายนอกอาคาร และฐานข้อมูลผลกระทบจากเสียงและความสั่นสะเทือน รวมถึงแนวทางการแก้ปัญหา

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจาก การก่อสร้าง อุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน กิจกรรมสันทนาการ

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จากแหล่งกำเนิดอื่นเพิ่มเติม

กลยุทธ์ที่ 3 อนุรักษ์ คัมครอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมายของกลยุทธ์ : คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน ดีขึ้น ไม่เสื่อมโทรมลง

มาตรการที่ 6 สนับสนุนและผลักดัน เพิ่มการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในลักษณะเครือข่ายพื้นที่ในชุมชน หรือในพื้นที่รับผิดชอบ และมีระบบแสดงผลที่เข้าถึงได้ง่าย

เป้าหมาย : มีเครือข่ายข้อมูลการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ครอบคลุมจังหวัด

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

พัฒนาระบบการรายงานผลการติดตามตรวจสอบระดับเสียงที่รองรับการเชื่อมโยงข้อมูลครอบคลุมเครือข่ายทั้งหมดของประเทศ รวมทั้งมีการเชื่อมโยงข้อมูลการติดตามตรวจสอบที่รายงานในระบบติดตามของ EIA/EHIA และสนับสนุนให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในพื้นที่นำร่อง

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

ขยายเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงให้ครอบคลุมพื้นที่รอบสนามบินทุกแห่งและในพื้นที่หัวเมืองนำร่อง

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงให้ครอบคลุมพื้นที่มีปัญหามลพิษทางเสียง

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความร่วมมือร่วมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมายของกลยุทธ์ : มีการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างภาคประชาชน รัฐ เอกชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน โดยระบบและเครือข่ายการสื่อสารที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 7 สนับสนุนส่งเสริมให้มันวัตกรรมการสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและการปฏิบัติตามกฎหมาย

เป้าหมาย : อย่างน้อยร้อยละ 95 ของจำนวนจังหวัด มีระบบการสื่อสาร ช่องทางการร้องเรียน การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างระบบเครือข่ายที่ง่าย และมีประสิทธิภาพ ในการแจ้งและรับข้อมูลเสริมสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่นำร่อง ส่งเสริมให้มีการจัดทำสื่อที่เข้าใจง่ายและเผยแพร่ให้ประชาชนผ่านช่องทางที่สะดวกและหลากหลาย ในเรื่องการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากภาคการขนส่ง (ทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ) และผลักดันให้มีการเพิ่มเนื้อหาความรู้พื้นฐานด้านมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ขยายผล และส่งเสริมให้มีการจัดทำสื่อที่เข้าใจง่ายและเผยแพร่ให้ประชาชนผ่านช่องทางที่สะดวกและหลากหลาย ในเนื้อหาที่สอดคล้องกับกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่พัฒนาขึ้น

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในทุกจังหวัด รวมทั้งติดตามและประเมินผลการใช้สื่อเพื่อสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาเมือง พื้นที่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมายของกลยุทธ์ : การเติบโตของชุมชนและความเป็นเมือง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 8 พัฒนาบุคลากร ให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : ฝึกอบรม การจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตามกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่ อย่างน้อยร้อยละ 90 ของจำนวนองค์กรดังต่อไปนี้ คือ สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานเขตในกรุงเทพมหานคร เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

สร้างวิทยากรตัวคูณในแต่ละภูมิภาคเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในแต่ละหลักสูตร (Training the Trainer) และฝึกอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปจนถึงระดับเทศบาลตำบล ในเรื่องการจัดการเสียงชุมชน การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากภาคการขนส่ง

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

สร้างวิทยากรตัวคูณในแต่ละจังหวัดเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในแต่ละหลักสูตร และฝึกอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปจนถึงระดับเทศบาลตำบล ในเรื่องการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากกิจกรรมนอกเหนือจากภาคการขนส่ง และขยายผลการฝึกอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่อง การจัดการเสียงชุมชน การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากภาคการขนส่งให้ลงไปถึงเจ้าหน้าที่ระดับองค์การบริหารส่วนตำบล

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

ขยายผลการฝึกอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากกิจกรรมอื่นๆ เพิ่มเติม

มาตรการที่ 9 ส่งเสริมให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้มาตรฐานให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : อย่างน้อยร้อยละ 95 ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานเขต เทศบาลนคร สถานีตำรวจภูธรจังหวัด สำนักงานขนส่งจังหวัด สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ที่มีการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน อย่างน้อยหน่วยงานละ 1 ชุด

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

จัดทำคุณลักษณะเฉพาะมาตรฐานกลางของเครื่องมือที่ใช้สำหรับตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันอุดมศึกษาในระดับภูมิภาค มีเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียง อย่างน้อย 1 ชุด และส่งเสริมให้เป็นศูนย์เครื่องมือกลาง เพื่อสนับสนุนด้านเครื่องมือและการพัฒนาบุคลากรด้านการตรวจวัดในระดับภูมิภาค ส่งเสริมการพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบ/สอบเทียบให้ได้การรับรองตามมาตรฐานสากล

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันอุดมศึกษาในระดับภูมิภาค มีเครื่องมือตรวจวัดความสั่นสะเทือน อย่างน้อย 1 ชุด และส่งเสริมให้เป็นศูนย์เครื่องมือกลาง เพื่อสนับสนุนด้านเครื่องมือและการพัฒนาบุคลากรด้านการตรวจวัดในระดับภูมิภาค และส่งเสริมการพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบวัสดุและผลิตภัณฑ์ลดเสียงและความสั่นสะเทือน ให้ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

ส่งเสริมให้มีการขยายการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือนลงไปในระดับจังหวัด เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์เครื่องมือกลาง เพื่อสนับสนุนด้านเครื่องมือและการพัฒนาบุคลากรด้านการตรวจวัดระดับจังหวัด

มาตรการที่ 10 การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินที่สอดคล้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570

ผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นาร่อง

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575

ผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด และจัดทำแนวทาง/ข้อกำหนดสำหรับการพัฒนาในพื้นที่อ่อนไหวเป็นพิเศษด้านเสียงและความสั่นสะเทือน (Sensitive Area) เพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580

ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่เงียบสงบ (Quiet Area) และส่งเสริมการออกแบบหรือภูมิสถาปัตยกรรมที่ช่วยลดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

3.5 แนวทางการแปลงแผนแม่บทฯ ไปสู่การปฏิบัติ

การนำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ มีความจำเป็นต้องดำเนินการแปลงแผนแม่บทให้เป็นแผนปฏิบัติ เพื่อให้สามารถนำไปบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องต่อเนื่องกันและมีผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งมีความจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ในการจัดทำแผนการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ให้มีความสอดคล้องและส่งเสริมการดำเนินงานตามกลยุทธ์และมาตรการที่กำหนดไว้ โดยกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ ระยะเวลาการดำเนินงาน ตัวชี้วัดความสำเร็จ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งจะใช้กลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยขั้นตอนการแปลงแผนแม่บทเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงเหตุผลความจำเป็นในการนำกลยุทธ์ และมาตรการตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ไปใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยจัดการประชุมเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ แนะนำแนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริมการสร้างกระบวนการเรียนรู้การเผยแพร่องค์ความรู้เพื่อการปฏิบัติจริง รวมทั้งการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม

2) พัฒนากลไกและกระบวนการในการนำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ไปสู่การดำเนินงานในทางปฏิบัติ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ที่เป็นการประสานการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน กำหนดแผนการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ระยะเวลา หน่วยงานรับผิดชอบ เป้าหมาย ผลผลิต ที่เป็นการมุ่งเน้นผลงานตามกลยุทธ์ที่กำหนด

3) ผลักดันการนำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ไปใช้พิจารณาในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ในการบริหารจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน เช่น การติดตามตรวจสอบสถานการณ์ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน การพัฒนาศักยภาพของส่วนราชการท้องถิ่น การพัฒนากลไกลดความขัดแย้ง โดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ความรุนแรงของสภาพปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

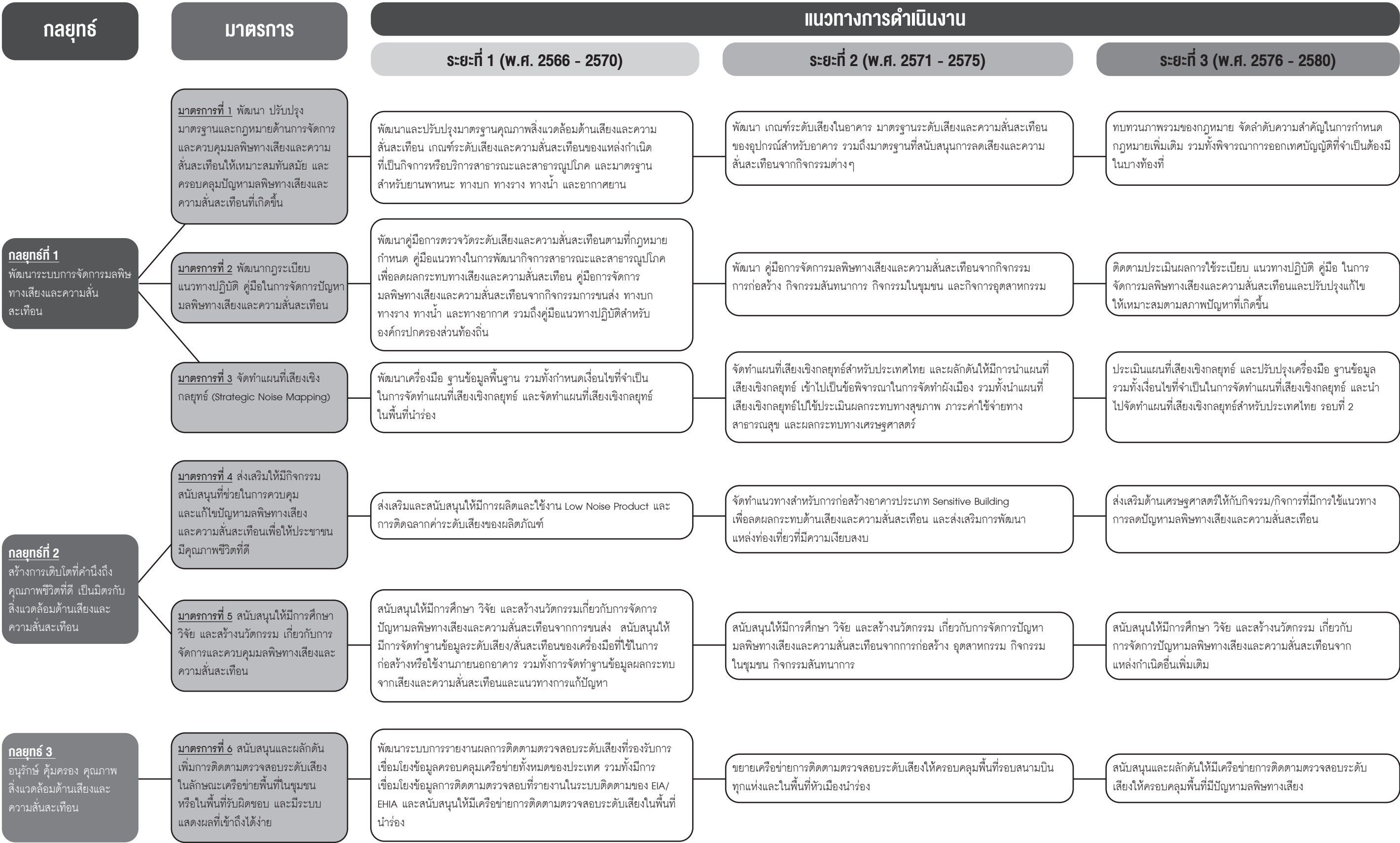
4) ผลักดันการสร้างภาคีหลักในท้องถิ่นในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระดับท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนและตัดสินใจในการกำหนดแผนงาน เป้าหมาย ผลผลิต และตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน โดยให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

5) สนับสนุนให้จังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการ (ประจำปี) ภายใต้แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ในพื้นที่เป้าหมาย โดยเฉพาะพื้นที่ชุมชนเมืองและพื้นที่เฉพาะ

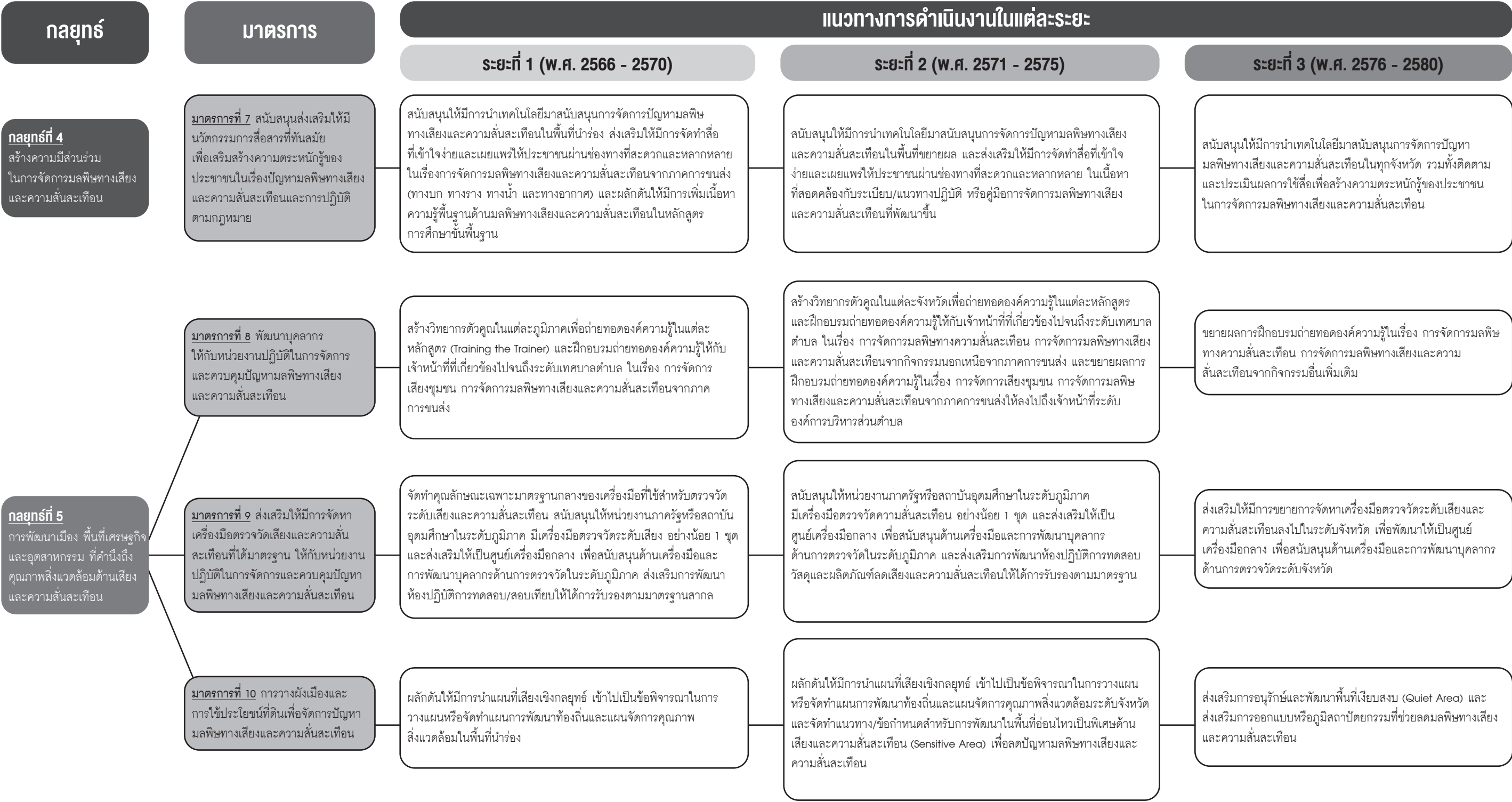
6) จัดทำระบบการประสานการดำเนินงานติดตามตรวจสอบผลสำเร็จการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ เพื่อนำมาใช้ในการตรวจสอบความก้าวหน้าและความสัมฤทธิ์ของโครงการ การประเมินสภาพปัญหาและอุปสรรค การปรับปรุงพัฒนาแผนปฏิบัติการฯ ให้มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

7) รณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีของประชาชน ในการให้ความร่วมมือสนับสนุนในการดำเนินแผนงานและมาตรการที่กำหนด เปิดโอกาสและช่องทางการให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากำหนดรูปแบบการดำเนินงานและเป้าหมายที่ชัดเจน

แผนภาพที่ 3 - 1 แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2556 - 2580)



แผนภาพที่ 3 - 1 แผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2556 - 2580) (ต่อ)



แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

(ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

4.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำ

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580) ใช้กรอบแนวคิดเดียวกันกับการจัดทำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ได้แก่ การกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมาย นโยบาย หรือยุทธศาสตร์ในแผนหรือนโยบายระดับชาติและระดับนานาชาติ และใช้หลักการป้องกันไว้ก่อน ลดและควบคุมมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยมีความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 นอกจากนี้ ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDGs) รวมทั้งนำกรอบการดำเนินงานภายใต้มาตรการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากสนามบินสาธารณะมาขยายผลการดำเนินงานในระยะต่อไป ตามที่ได้มีการสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ ในบทที่ 2 และกรอบแนวคิดในบทที่ 3

นอกจากนี้ได้สรุปการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า เพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามกลยุทธ์และมาตรการต่างๆ ในแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ตามคู่มือการจัดทำโครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กุมภาพันธ์ 2566) แสดงไว้ดังตารางที่ ผ - 1 ในภาคผนวก ข และแผนภาพที่ ผ - 1 ถึง ผ - 5 ในภาคผนวก ค

4.2 วัตถุประสงค์

เพื่อให้มีการขับเคลื่อนหรือนำแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ไปสู่การดำเนินงานในทางปฏิบัติ ที่เป็นการประสานการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน กำหนดแผนการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ระยะเวลา หน่วยงานรับผิดชอบ เป้าหมาย ผลผลิต ที่เป็นการมุ่งเน้นผลงานตามกลยุทธ์ที่กำหนด

4.3 เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายและตัวชี้วัดรวมของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะใช้เป้าหมายและตัวชี้วัดเดียวกับแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ที่ได้ระบุไว้ในบทที่ 3 ทั้งนี้ได้กำหนดตัวชี้วัดย่อยและเป้าหมายในแต่ละระยะการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการฯ ไว้ 10 ตัวชี้วัดย่อย

4.4 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ จะเหมือนกับแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ 10 มาตรการ ซึ่งได้มีการกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดย่อย และกิจกรรมโครงการที่จะดำเนินการ พร้อมหน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4 - 1 และตารางที่ 4 - 2 ทั้งนี้ได้จัดทำรายละเอียดคำอธิบายตัวชี้วัดย่อยแสดงไว้ในภาคผนวก ก

4.5 โครงการสำคัญ (Flagship Project)

จากการพัฒนากลยุทธ์และมาตรการที่จะดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ มีแนวทางจะสามารถเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อขับเคลื่อนแก้ไขประเด็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนในช่วงปี พ.ศ. 2566 - 2570 ให้บรรลุเป้าหมายของกลยุทธ์ ภายใต้โครงการสำคัญต่างๆ ของ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ โครงการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย แผน มาตรฐาน มาตรการ และเกณฑ์การปฏิบัติด้านการบริหารและจัดการมลพิษ โครงการติดตามตรวจสอบ เฝ้าระวัง และเตือนภัยคุณภาพสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการมลพิษ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม โครงการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับยานพาหนะ และโครงการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนของประเทศไทย เป็นต้น

นอกจากนี้จะเป็นโครงการตามภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บูรณาการดำเนินงานร่วมกันโดยมีความสอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดย่อยตามกลยุทธ์และมาตรการต่างๆ ตามที่กำหนดแผนงานโครงการไว้ ในแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

4.6 กลไกการขับเคลื่อน

กลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะประกอบด้วยกลไกระดับนโยบาย และกลไกระดับหน่วยงาน ได้แก่

1) กลไกระดับนโยบาย ประกอบด้วย

- คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กก.วล.) และคณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการภายใต้ กก.วล. ได้แก่ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ คณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- คณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ได้แก่ คณะอนุกรรมการสิ่งแวดล้อม เรื่อง เสียง และความสั่นสะเทือน

- คณะอนุกรรมการบริหารสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ และคณะทำงานภายใต้คณะอนุกรรมการบริหารสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ ได้แก่ คณะทำงานขับเคลื่อนโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศด้านยานยนต์ และคณะทำงานขับเคลื่อนโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศด้านระบบราง

- คณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก
- คณะกรรมการสาธารณสุข คณะกรรมการสาธารณสุขระดับจังหวัด
- คณะอนุกรรมการดูแลโรคทางหู การป้องกันและควบคุมการสูญเสียทางการได้ยิน
- คณะกรรมการวิชาการรายสาขา คณะที่ 47 มลพิษ เสียง และพลังงานยานยนต์ และคณะอนุกรรมการวิชาการ

รายสาขา (มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)

- คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ คณะกรรมการผังเมือง คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด
- คณะกรรมการควบคุมอาคาร คณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมอาคาร ได้แก่

คณะอนุกรรมการแก้ไขกฎกระทรวงด้านเทคนิค อาทิ คณะอนุกรรมการแก้ไขและปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในอาคาร

- คณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.)
- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ท.ท.ช.)

2) กลไกระดับหน่วยงาน ประกอบด้วย

หน่วยงานปฏิบัติ มีแนวทางการดำเนินงานร่วมกันได้หลายช่องทาง อาทิ

- การนำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนฯ ไปขับเคลื่อนตามภารกิจของหน่วยงาน

- การรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนฯ ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เช่น ระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR) ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

- การจัดตั้งคณะทำงานต่างๆ อาทิ คณะทำงานจัดทำคู่มือและการดำเนินงานด้านการควบคุมมลพิษ
- การจัดทำข้อตกลงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินงานร่วมกันในด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความ

สั่นสะเทือน

4.7 แนวปฏิบัติในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

แนวปฏิบัติที่สำคัญในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ประกอบด้วย

1) การประสานงานกับกรมและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงกับเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

เนื่องจากมีหลายเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ ที่ต้องอาศัยการขับเคลื่อนจากหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการมีคำสั่งหรือการมอบหมายที่ชัดเจนของคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง และ/หรือผู้บริหารส่วนราชการ เพื่อให้สามารถดำเนินประสานงานกับหน่วยงานพันธมิตรในการขับเคลื่อนเป้าหมายต่างๆ โดยสะดวก

2) การสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานพันธมิตรในการขับเคลื่อน

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะฯ กรมควบคุมมลพิษ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนความร่วมมือจากการทำงานของหน่วยงานพันธมิตรที่มีอำนาจและความรับผิดชอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการนำเป้าหมายของแผนไปสู่การปฏิบัติในกิจกรรมเฉพาะตามภารกิจอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นภาคีเครือข่าย เพื่อให้เกิด “ความสำเร็จร่วม” ซึ่งความสำเร็จที่เกิดขึ้นจะต้องนำไปสู่การบรรลุ KPI ทั้งของ กรมควบคุมมลพิษเอง และหน่วยงานพันธมิตรที่เป็นหน่วยงานปฏิบัติ เนื่องจากกรมควบคุมมลพิษไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมเหล่านั้นและไม่ได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อมาดำเนินการโดยตรง

นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษ จำเป็นต้องมีการปรึกษาหารือ หรือการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานพันธมิตร ทั้งในรูปแบบของการบูรณาการด้านเทคนิค การบริหารจัดการ หรือการบูรณาการด้านงบประมาณ อาทิ การสนับสนุนด้านวิชาการที่กรมควบคุมมลพิษมีความเชี่ยวชาญ การร่วมวางแผน การกำหนดตัวชี้วัดร่วม และการประเมินผลร่วม การเข้าไปมีส่วนรับผิดชอบด้านงบประมาณในบางรายการ เป็นต้น

3) การติดตามและประเมินผลของการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

เพื่อติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยที่ไม่เป็นภาระกับหน่วยงานต่างๆ มากเกินไป จึงมีแนวคิดที่จะนำระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR) ที่พัฒนาโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มาใช้เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผล ของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ				
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน					
เป้าหมาย : มีเครื่องมือ กลไก และการจัดการองค์รอย่างมีธรรมาภิบาลที่สามารถจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง					
มาตรการที่ 1 พัฒนา ปรับปรุงมาตรฐานและกฎหมายด้านการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ให้เหมาะสมทันสมัยและครอบคลุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้น	1) มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน (1) พัฒนามาตรฐานเสียงชุมชน (2) ปรับปรุงมาตรฐานเสียงรบกวน (3) พัฒนามาตรฐานความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่อมนุษย์ (4) ปรับปรุงมาตรฐานความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร 2) พัฒนาเกณฑ์ระดับเสียงและความสั่นสะเทือนของแหล่งกำเนิดที่เป็นกิจการหรือบริการสาธารณะและสาธารณูปโภค เพื่อป้องกันการรบกวนต่อชุมชน (การขนส่งทางบก/ทางราง/ทางอากาศ/ทางน้ำ-การผลิตไฟฟ้า/ประปา) WHO/EU Guideline	ทส., สธ. ทส., สธ. ทส., สธ. มท., วธ. ทส., สธ.	มท., อว. มท., อว., อก. มท., อว., คค. คค., ทส., อว., สธ. คค., สธ., พน., มท., อว.	1) มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน (1) พัฒนาเกณฑ์ระดับเสียงในอาคารและแนวทางการกำหนดเป็นเงื่อนไขการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร 2) มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดด้านเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิด (1) พัฒนามาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนของเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ติดตั้งแบบถาวร/กึ่งถาวรสำหรับอาคารและมีผลกระทบต่อผู้อื่น (เครื่องปรับอากาศ/ปั๊มน้ำ/เครื่องปั่นไฟ ฯลฯ) 3) มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดที่สนับสนุนการลดเสียงและความสั่นสะเทือน	1) ทบทวนภาพรวมของกฎหมาย จัดลำดับความสำคัญในการกำหนดกฎหมายเพิ่มเติม รวมทั้งพิจารณาการออกเทศบัญญัติที่จำเป็นต้องมีในบางท้องที่

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ				
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
	3) มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิดเฉพาะ (1) ปรับปรุงมาตรฐานเสียงจากยานพาหนะ (ทางบก, ทางน้ำ) (2) พัฒนามาตรฐานเสียงจากอากาศยาน (3) พัฒนามาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนจากระบบการขนส่งทางราง	คค. คค. คค.	ทส., อว., อก., ตร., มท., สธ. ทส., สธ. กท. ทส., อว., สธ.	(1) ปรับปรุงมาตรฐานผิวถนนเพื่อลดเสียงที่เกิดจากการสัมผัสกับล้อรถ (2) ปรับปรุงมาตรฐานยางล้อเสียงเบาสำหรับยานพาหนะ (3) พัฒนามาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนสำหรับเครื่องมือที่ใช้ภายนอกอาคารและมีผลกระทบต่อผู้อื่น (เครื่องเจาะ ฯลฯ)	
มาตรการที่ 2 พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	1) พัฒนาคู่มือการตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือนตามที่กฎหมายกำหนด (1) เสียงชุมชน (2) เสียงรบกวน (3) ความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่อมนุษย์ (4) ความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร	ทส., สธ. ทส., สธ. ทส., สธ. มท., วธ.	มท., อว. มท., อว., อก. มท., อว., คค. คค., ทส., อว.	1) พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิด (1) กิจกรรมอุตสาหกรรม (2) กิจกรรมการก่อสร้าง - การออกแบบเสียงในอาคาร - การใช้วัสดุในการก่อสร้าง เพื่อลดผลกระทบทางเสียงและความสั่นสะเทือน	1) ติดตามประเมินผลการใช้กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

กลยุทธ์/มาตรการ	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ			
		หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
	2) พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือในการพัฒนางานกิจการสาธารณะและ สาธารณูปโภค เพื่อลดผลกระทบ ทางเสียงและความสั่นสะเทือน (1) การขนส่งทางบก (2) การขนส่งทางราง (3) การขนส่งทางอากาศ (4) การขนส่งทางน้ำ (5) การผลิตไฟฟ้า (6) การผลิตประปา 3) พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการมลพิษทางเสียงและ ความสั่นสะเทือน จากแหล่งกำเนิด (1) กิจกรรมการขนส่ง - ทางบก - ทางราง - ทางน้ำ - ทางอากาศ	คค. คค. คค. คค. พน. มท. คค.	ทส., อว., สธ., สศช. ทส., อว., สธ., สศช. ทส., อว., สธ., สศช. ทส., อว., สธ., สศช. ทส., อว., สธ., สศช. ทส., อว., สธ., สศช. ทส., อว., อภ., ตร., มท., สธ.	- การใช้อุปกรณ์สำหรับงาน ภายนอกอาคารที่ลดผลกระทบ ทางเสียงและความสั่นสะเทือน (3) กิจกรรมสันหนนาการ - กีฬา - ดนตรี - อื่น ๆ (4) กิจกรรมชุมชน - การติดตั้งเครื่องจักรหรือ อุปกรณ์แบบถาวรหรือกึ่งถาวรสำหรับ อาคาร - การใช้เครื่องขยายเสียง/ รถที่ใช้เครื่องขยายเสียง - กิจกรรมอื่นๆ ในชุมชน เช่น การเลี้ยงสัตว์เลี้ยง การรับชม ความบันเทิง	

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ				
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
	4) พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (1) การจัดการมลพิษทางเสียง (2) การจัดการมลพิษทางความสั่นสะเทือน (3) การอนุญาตและการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตประกอบกิจการ/กิจกรรมต่างๆ/การใช้เครื่องขยายเสียง เพื่อลดผลกระทบทางเสียงและความสั่นสะเทือน	มท., ทส. มท., ทส. มท.	อปท. อปท. ทส., อปท.		
มาตรการที่ 3 จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping)	1) พัฒนาเครื่องมือ (แบบจำลอง) และฐานข้อมูลพื้นฐานสำหรับนำเข้าแบบจำลอง รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็น ในการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) 2) จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ในพื้นที่นำร่อง (เมืองขนาดใหญ่ และเมืองที่มีพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ หรือเขตอุตสาหกรรม เมืองรองที่มีความสำคัญ)	ทส. ทส., คค., มท., กทม., กนอ.	คค., อว., อก., กทม., อปท., กนอ., สศช., นร., ดศ. นร., สศช., ดศ., กท., อว., อก., อทป., จังหวัด	1) จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับประเทศไทย 2) ผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการจัดทำผังเมือง 3) นำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์มาใช้ประเมินผลกระทบทางสุขภาพและภาระค่าใช้จ่ายทางสาธารณสุข รวมทั้งผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์	1) ประเมินแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ และปรับปรุงเครื่องมือ ฐานข้อมูลสำหรับนำเข้า รวมทั้งเงื่อนไขที่จำเป็นในการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ 2) จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับ ประเทศไทย รอบที่ 2 (ทุก 5 ปี)

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ				
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
กลยุทธ์ที่ 2 สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน					
เป้าหมาย : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน					
มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหาพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำ Low Noise Product โดยให้มีการติดฉลากค่าระดับเสียงของยานพาหนะและอุปกรณ์ที่มีเสียงดัง เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องปั้มน้ำ เครื่องปรับอากาศ และอุปกรณ์อื่นๆ 2) ส่งเสริมให้มีการใช้ Low Noise Products	อก. กค., พณ., อก.	คค., ทส., อว., พณ., พณ. ทส., พม., คค., กทม., จังหวัด, อปท.	1) จัดทำแนวทาง/ข้อกำหนดที่เหมาะสมสำหรับสถานที่ในการก่อสร้างอาคารประเภท Sensitive Building เพื่อลดผลกระทบด้านเสียงและความสั่นสะเทือน 2) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเจียบสงบ (1) ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะ Low Noise Vehicles (2) ส่งเสริมการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมสันตนาการหรือกิจกรรมในชุมชนที่สามารถลดหรือควบคุมปัญหาพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนได้ดี	1) ส่งเสริมด้านเศรษฐศาสตร์ให้กับกิจกรรม/กิจการที่มีการใช้แนวทางลดปัญหาพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ				
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
มาตรการที่ 5 สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย และสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	1) สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย และสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จาก - การขนส่งทางบก - การขนส่งทางน้ำ - การขนส่งทางราง - การขนส่งทางอากาศ	อว.	คค., ทส., อค., พน., กก., กท., สกสว.	1) สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย และสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จาก - การก่อสร้าง - อุตสาหกรรม - กิจกรรมในชุมชน - กิจกรรมสันทนาการ	1) สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย และสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการปัญหา มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จากแหล่งกำเนิดอื่นเพิ่มเติม
	2) สนับสนุนให้มีการจัดทำฐานข้อมูลระดับเสียง/สั่นสะเทือนของเครื่องมือที่ใช้ในการก่อสร้าง หรือใช้งานภายนอกอาคาร	อว.	คค., ทส., มท., อค., พณ., สกสว.		
	3) สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยจัดทำฐานข้อมูลประชากรที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในเชิงสุขภาพ เศรษฐศาสตร์ และแนวทางการแก้ปัญหา	อว.	สธ., ทส., มท., สกสว., กทม., จังหวัด, อปท.		

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ					
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580	
		หลัก	สนับสนุน			
กลยุทธ์ที่ 3 อนุรักษ์ คุ่มครอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน						
เป้าหมาย : คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน ดีขึ้น ไม่เสื่อมโทรมลง						
มาตรการที่ 6 สนับสนุนและผลักดันให้มีการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในลักษณะ เครือข่ายพื้นที่ในชุมชนหรือในพื้นที่รับผิดชอบ และมีระบบแสดงผลที่เข้าถึงได้ง่าย	1) พัฒนาระบบการรายงานผลการติดตามตรวจสอบระดับเสียงที่เข้าถึงได้ง่าย รองรับข้อมูลการตรวจวัดระดับเสียงครอบคลุมเครือข่ายทั้งหมดของประเทศ 2) สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดสงขลา และจังหวัดภูเก็ต 3) สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในเขตนิคมอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรมทุกแห่ง 4) พัฒนาระบบเชื่อมโยงเพื่อเผยแพร่รายงานผลการติดตามตรวจสอบระดับเสียงและความสั่นสะเทือนจากโครงการที่มีการติดตามตรวจสอบเสียงและความสั่นสะเทือนที่กำหนดไว้ใน EIA/EHIA	ทส., ดศ. กทม., จังหวัด, อปท. กนอ., เอก. ดศ.	อว, คค., เอก., พน., กทม., จังหวัด, อปท. ทส. ทส. ทส., เอก., คค, พน., มท., กทม., อปท., จังหวัด	1) สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ในจังหวัดที่มีปัญหาร้องเรียนมาก 2) สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในพื้นที่รอบสนามบินทุกแห่ง 3) พัฒนาระบบการรายงานผลการติดตามตรวจสอบความสั่นสะเทือน ที่เข้าถึงได้ง่าย รองรับข้อมูลการเชื่อมโยงครอบคลุมเครือข่ายทั้งหมดของประเทศ	1) สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ในจังหวัดที่มีปัญหามลพิษทางเสียง 2) ขยายเครือข่ายการรายงานผลการติดตามตรวจสอบความสั่นสะเทือน	

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ				
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน					
เป้าหมาย : มีการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างภาคประชาชน รัฐ เอกชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน โดยระบบและเครือข่ายการสื่อสารที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ					
มาตรการที่ 7 สนับสนุนส่งเสริมให้มินิวัตรกรรมการสื่อสารที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความตระหนักของประชาชนในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและการปฏิบัติตามกฎหมาย	1) สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการแจ้งข้อร้องเรียนและการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในหน่วยงานส่วนกลาง 2) สร้างความตระหนักในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3) ผลักดันให้มีการเพิ่มหลักสูตรมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ทส., มท., กทม., จังหวัด ทส. ศธ.	นร., อว. มท., อว. อว., ทส.	1) สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการแจ้งข้อร้องเรียนและการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ในทุกจังหวัดที่มีสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษตั้งอยู่ 2) สร้างสื่อที่เข้าใจง่ายเพื่อปลูกจิตสำนึกของประชาชนและเผยแพร่ในระบบที่เข้าถึงได้ง่าย สอดคล้องกับกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่พัฒนาขึ้น	1) สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการแจ้งข้อร้องเรียนและการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ในทุกจังหวัด 2) ติดตามและประเมินผลของการใช้สื่อเพื่อสร้างความตระหนักของประชาชนในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาเมือง พื้นที่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน					
เป้าหมาย : การเติบโตของชุมชนและความเป็นเมือง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน					
มาตรการที่ 8 พัฒนาบุคลากรให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	1) สร้างวิทยากรตัวคูณในแต่ละภูมิภาคเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในแต่ละหลักสูตร (Training the Trainer)	ทส., ศธ.	อว., คค., อก., พม., ศธ., มท., นร.	1) สร้างวิทยากรตัวคูณในแต่ละจังหวัดเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในแต่ละหลักสูตร (Training the Trainer)	1) ฝึกอบรม การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตามกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ				
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
	2) ฝึกอบรม การจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนตามกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้น ให้กับเจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ในเนื้อหาต่อไปนี้ 2.1) การจัดการเสียงชุมชน 2.2) การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากการขนส่งทางบก การขนส่งทางราง การขนส่งทางน้ำ การขนส่งทางอากาศ	ทส., สธ., กทม., จังหวัด, อปท.	กทม., อปท. อว., คค., อก., นร., พม., ศธ., มท.	2) ฝึกอบรม การจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนตามกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ในเนื้อหาต่อไปนี้ 2.1) การจัดการมลพิษทางความสั่นสะเทือน 2.2) การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้างอุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันตนาการ 3) ฝึกอบรม การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนตามระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเนื้อหาต่อไปนี้	หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเนื้อหาต่อไปนี้ 1.1) การจัดการมลพิษทางความสั่นสะเทือน 1.2) การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจาก กิจกรรมการก่อสร้างอุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันตนาการ

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ				
	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
				3.1) การจัดการเสียงชุมชน 3.2) การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจาก การขนส่งทางบก การขนส่งทางราง การขนส่งทางน้ำ และการขนส่งทางอากาศ	
มาตรการที่ 9 ส่งเสริมให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้มาตรฐานให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	1) จัดทำคุณลักษณะเฉพาะมาตรฐานกลางของเครื่องมือที่ใช้สำหรับตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน 2) สนับสนุนให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานเขตเทศบาลนคร สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ที่มีการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือตรวจวัดเสียง อย่างน้อย 1 ชุด 3) สนับสนุนให้หน่วยงานกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมาย มีเครื่องมือตรวจวัดเสียง ที่เพียงพอต่อการใช้งาน 4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่มีเครื่องมือตรวจวัดเสียงเป็นศูนย์เครื่องมือกลาง และเป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านเครื่องมือและพัฒนาบุคลากรด้านการตรวจวัด ในระดับภูมิภาค	ทส. กค. มท., คค., ตร., สธ., อว. ทส., สธ., อว.	สธ., อว., อก. ทส., อว., มท., กทม., อบท. ทส., กค., นร., มท., กค., กทม., อบท., จังหวัด.	1) สนับสนุนให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานเขตเทศบาลนคร สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ที่มีการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือตรวจวัดความสั่นสะเทือน อย่างน้อย 1 ชุด 2) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่มีเครื่องมือตรวจวัดความสั่นสะเทือนเป็นศูนย์เครื่องมือกลาง และเป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านเครื่องมือและพัฒนาบุคลากรด้านการตรวจวัด ในระดับภูมิภาค 3) ส่งเสริมการพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบวัสดุและผลิตภัณฑ์ลดเสียงและความสั่นสะเทือนให้ได้การรับรองตามมาตรฐานระดับชาติหรือระดับสากล	1) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่มีเครื่องมือตรวจวัดเสียงหรือความสั่นสะเทือนในพื้นที่จังหวัดเป็นศูนย์เครื่องมือกลาง และเป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านเครื่องมือและพัฒนาบุคลากรด้านการตรวจวัดระดับจังหวัด

ตารางที่ 4 - 1 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ (ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์/มาตรการ	ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570	กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการ			
		หน่วยงานรับผิดชอบ		ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575	ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580
		หลัก	สนับสนุน		
	5) ส่งเสริมการพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบ/สอบเทียบเครื่องมือตรวจวัดด้านเสียงและความสั่นสะเทือนให้ได้การรับรองตามมาตรฐานระดับชาติหรือระดับสากล	อว., อก.	ทส., สธ., กค.		
มาตรการที่ 10 การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	1) ผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นำร่อง - กรุงเทพมหานคร และหัวเมืองหลัก - เมืองที่มีนิคมอุตสาหกรรม - เมืองที่มีสนามบิน	มท.	อก., ทส., สธ., กก., อว., ดศ., กท., กทม., จังหวัด, อปท., กนอ.	1) ผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด 2) จัดทำแนวทาง/ข้อกำหนดสำหรับการพัฒนาในพื้นที่อ่อนไหวเป็นพิเศษด้านเสียงและความสั่นสะเทือน (Sensitive Area) เพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	1) ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่เงียบสงบ (Quiet Area) - เชิงการพักอาศัย - เชิงท่องเที่ยว 2) ส่งเสริมการออกแบบหรือภูมิสถาปัตยกรรมที่ช่วยลดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

หมายเหตุ แผนปฏิบัติการฯ นี้จะต้องมีการประเมิน ทบทวน และปรับปรุง เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เมื่อได้ดำเนินการไปช่วงระยะเวลาหนึ่งที่เหมาะสม

หมายเหตุ คำอธิบายตัวย่อหน่วยงานรับผิดชอบ

กก. :	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	วธ. :	กระทรวงวัฒนธรรม
สธ. :	กระทรวงสาธารณสุข	พณ. :	กระทรวงพลังงาน
กค. :	กระทรวงการคลัง	อว. :	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
คค. :	กระทรวงคมนาคม	สศช. :	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ
ดศ. :	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	ตร. :	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ทส. :	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	วช. :	สำนักงานวิจัยแห่งชาติ
พณ. :	กระทรวงพาณิชย์	กทม. :	กรุงเทพมหานคร
พม. :	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	กนอ. :	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
มท. :	กระทรวงมหาดไทย	สกสว. :	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ยธ. :	กระทรวงยุติธรรม	อปท. :	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ศธ. :	กระทรวงศึกษาธิการ	จังหวัด :	จังหวัด
อก. :	กระทรวงอุตสาหกรรม		
กท. :	กระทรวงกลาโหม		
นร. :	สำนักนายกรัฐมนตรี		

ตารางที่ 4 - 2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในแต่ละกลยุทธ์ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

มาตรการ	ตัวชี้วัด	ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
		ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน								
<u>มาตรการที่ 1</u> พัฒนา ปรับปรุงมาตรฐานและกฎหมายด้านการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ให้เหมาะสมทันสมัยและครอบคลุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้น	ตัวชี้วัดย่อยที่ 1 : จำนวนมาตรฐาน กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ สำหรับจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้	2	2	2	2	2	10	10
<u>มาตรการที่ 2</u> พัฒนากฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ตัวชี้วัดย่อยที่ 2 : จำนวนกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ สำหรับจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้ หรือเผยแพร่	2	2	2	2	2	10	10
<u>มาตรการที่ 3</u> จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping)	ตัวชี้วัดย่อยที่ 3.1 : จำนวนแนวทางการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) ที่ถูกศึกษาพัฒนาหรือทบทวน	1	1	1	1	-	4	4
	ตัวชี้วัดย่อยที่ 3.2 : จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์	1	5	10	10	10	40	45

ตารางที่ 4 - 2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในแต่ละกลยุทธ์ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

มาตรการ	ตัวชี้วัด	ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
		ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
กลยุทธ์ที่ 2 สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน								
มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ตัวชี้วัดย่อยที่ 4 : จำนวนกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ที่ดำเนินการแล้วเสร็จ	2	2	2	2	2	10	10
มาตรการที่ 5 สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ตัวชี้วัดย่อยที่ 5 : จำนวนงานศึกษาวิจัย/นวัตกรรม/องค์ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิดและ/หรือกิจกรรมต่างๆ	1	1	2	2	2	10	15
กลยุทธ์ที่ 3 อนุรักษ์ คุ้มครอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน								
มาตรการที่ 6 สนับสนุนและผลักดันเพิ่มสถานีตรวจวัดระดับเสียงในลักษณะเครือข่าย พื้นที่ในชุมชน หรือในพื้นที่รับผิดชอบ และมีระบบแสดงผลที่เข้าถึงได้ง่าย	ตัวชี้วัดย่อยที่ 6.1 : จำนวนจังหวัดที่มีสถานีตรวจวัด/จำนวนสถานีตรวจวัดระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนของหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่าย	15/30	20/35	25/40	30/45	35/50	56/75	77/100
	ตัวชี้วัดย่อยที่ 6.2 : จำนวนระบบการรายงานผลการติดตามตรวจวัดระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ	2	4	6	8	10	20	30

ตารางที่ 4 - 2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในแต่ละกลยุทธ์ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

มาตรการ	ตัวชี้วัด	ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
		ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
กลยุทธ์ที่ 4 สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน								
มาตรการที่ 7 สนับสนุนส่งเสริมให้มินิวัดกรรม การสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและการปฏิบัติตามกฎหมาย	ตัวชี้วัดย่อยที่ 7.1 : ร้อยละของจังหวัดที่มีระบบ การสื่อสารหรือช่องทางการร้องเรียนที่ง่าย และมีประสิทธิภาพ ในการแจ้งและรับข้อมูล เสริมสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	65	70	75	80	85	90	95
	ตัวชี้วัดย่อยที่ 7.2 : จำนวนหลักสูตรมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	-	1	1	1	1	4	4
กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาเมือง พื้นที่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน								
มาตรการที่ 8 พัฒนาศูนย์กลางฯ ให้กับหน่วยงาน ปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ตัวชี้วัดย่อยที่ 8 : ร้อยละของหน่วยงานที่ได้รับ การฝึกอบรมด้านการจัดการมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน	40	45	50	55	60	70	90

ตารางที่ 4 - 2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในแต่ละกลยุทธ์ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

มาตรการ	ตัวชี้วัด	ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
		ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ปี 71 - 75	ปี 76 - 80
<u>มาตรการที่ 9</u> ส่งเสริมให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้มาตรฐานให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ตัวชี้วัดย่อยที่ 9 : ร้อยละของระดับความสำเร็จในการสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันอุดมศึกษามีเครื่องมือและศูนย์เครื่องมือกลางเพื่อการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	50	60	70	80	85	90	100
<u>มาตรการที่ 10</u> การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ตัวชี้วัดย่อยที่ 10 : ร้อยละของพื้นที่ที่มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม	-	-	10	20	30	60	100

หมายเหตุ - รายละเอียดคำอธิบายตัวชี้วัดย่อยแสดงไว้โดยละเอียดในภาคผนวก ก

**รายละเอียดคำอธิบายตัวชี้วัดย่อย
ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียง
และความสั่นสะเทือน 3 ระยะ**

(ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

รายละเอียดคำอธิบายตัวชี้วัดย่อย ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

(ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : มีเครื่องมือ กลไก และการจัดการองค์การอย่างมีธรรมาภิบาลที่สามารถจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง

การดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์ที่ 1 ประกอบด้วย 3 มาตรการ ซึ่งกำหนดตัวชี้วัดในแต่ละมาตรการฯ ดังนี้

มาตรการที่ 1 พัฒนา ปรับปรุง มาตรฐานและกฎหมายด้านการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนให้เหมาะสมทันสมัย และครอบคลุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้น

เป้าหมาย : ปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้มาตรฐานเสียงชุมชน มาตรฐานความสั่นสะเทือนในสิ่งแวดล้อมที่พิจารณาจากผลกระทบต่อสุขภาพและการดำรงชีพของประชาชน มาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนจากกิจกรรมการขนส่งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ กิจกรรมการก่อสร้าง กิจกรรมสันหนากการ กิจกรรมในชุมชน และภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ คำว่ามาตรฐาน มีความหมาย รวมถึงเกณฑ์ ข้อกำหนด ค่าแนะนำ ค่าเฝ้าระวัง หรือหลักเกณฑ์ โดยครอบคลุมรูปแบบกฎหมายทุกระดับ

ตัวชี้วัดย่อยที่ 1 : จำนวนมาตรฐาน สำหรับจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้

หน่วยวัด : จำนวนมาตรฐาน

ค่าเป้าหมาย :

ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
2	2	2	2	2	10	10

คำอธิบาย : 1. มาตรฐาน หมายถึง มาตรฐานเสียงชุมชน มาตรฐานความสั่นสะเทือนในสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิดหรือจากกิจกรรมต่างๆ 8 กิจกรรม ได้แก่ การขนส่งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ กิจกรรมการก่อสร้าง กิจกรรมสันหนากการ กิจกรรมในชุมชน และภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้คำว่ามาตรฐาน มีความหมายรวมถึงเกณฑ์ ข้อกำหนด ค่าแนะนำ ค่าเฝ้าระวัง หรือหลักเกณฑ์ โดยครอบคลุมรูปแบบกฎหมายทุกระดับ

2. มาตรฐานที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงและ/หรือประกาศใช้ หมายถึง มาตรฐานฯ ที่ดำเนินการพัฒนาขึ้นโดยพิจารณาจากผลกระทบต่อสุขภาพและการดำรงชีพของประชาชน สภาพเศรษฐกิจและสังคม ตามขั้นตอนซึ่งผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์และได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าส่วนราชการ

มาตรการที่ 2 พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : มีกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนสำหรับแหล่งกำเนิด อย่างน้อย 8 แหล่งกำเนิด คือ การขนส่งทางบก การขนส่งทางราง การก่อสร้าง การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางน้ำ อุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันทนาการ

ตัวชี้วัดย่อยที่ 2 : จำนวนกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ สำหรับจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้ หรือเผยแพร่

หน่วยวัด : จำนวนกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ

ค่าเป้าหมาย :

ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
2	2	2	2	2	10	10

คำอธิบาย : กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงและ/หรือประกาศใช้ หมายถึง เอกสารที่ดำเนินการพัฒนา ขึ้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้น และใช้ประกอบการปฏิบัติงาน ตามกฎหมาย มาตรฐานและวิธีตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน ที่กำหนดขึ้น โดยพิจารณาตามขั้นตอน ซึ่งผ่านกระบวนการพิจารณาพิจารณา และได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าส่วนราชการ

มาตรการที่ 3 จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping)

เป้าหมาย : มีการพัฒนาเครื่องมือและวิธีการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) และจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ในพื้นที่นำร่องและเมืองที่มีความสำคัญ ใน 5 ปีแรก หลังจากนั้นจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับประเทศไทย และผลักดันให้มีการนำไปจัดทำแผนพัฒนาและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ รวมทั้งนำไปประเมินผลกระทบทางสุขภาพและเศรษฐศาสตร์ โดยมีการทบทวนและจัดทำใหม่ทุก 5 ปี

ตัวชี้วัดย่อยที่ 3 : 3.1 จำนวนแนวทางการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) ที่ถูกศึกษาพัฒนาหรือทบทวน

3.2 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์

หน่วยวัด : 3.1 จำนวนแนวทาง

3.2 จำนวนพื้นที่

ค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
3.1	1	1	1	1	-	4	4
3.2	1	5	10	10	10	40	45

- คำอธิบาย : 1. แนวทางการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) หมายถึง การศึกษาและทดสอบเครื่องมือ (แบบจำลองทางคณิตศาสตร์) และนำไปกำหนดแนวทางการนำเข้าข้อมูลในแบบจำลองฯ การกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นในการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ สำหรับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากยานพาหนะทางบก ทางราง ทางอากาศ และอุตสาหกรรม ที่ผ่านการพิจารณาร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการทบทวนแนวทางฯ ในแต่ละแหล่งกำเนิดด้วย
2. พื้นที่ หมายถึง พื้นที่เมืองขนาดใหญ่ เมืองที่มีพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญหรือเขตอุตสาหกรรม และเมืองรองที่มีความสำคัญ พื้นที่โดยรอบสนามบินขนาดใหญ่ พื้นที่ริมถนนที่มีการจราจรหนาแน่น เช่น สนามบินสุวรรณภูมิ ถนนสายเอเชีย นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความยั่งยืน

เป้าหมาย : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความยั่งยืน การดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์ที่ 2 ประกอบด้วย 2 มาตรการ ซึ่งกำหนดตัวชี้วัดในแต่ละมาตรการฯ ดังนี้

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าหมาย : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความยั่งยืน

ตัวชี้วัดย่อยที่ 4: จำนวนกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

หน่วยวัด : จำนวนกิจกรรม

ค่าเป้าหมาย :

ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
2	2	2	2	2	10	10

- คำอธิบาย : 1. กิจกรรมสนับสนุน หมายถึง การออกข้อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีระดับเสียงต่ำ (Low Noise Product) โดยให้มีการติดฉลากค่าระดับเสียงของยานพาหนะและอุปกรณ์ที่มีเสียงดัง เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องปั้มน้ำ เครื่องปรับอากาศ และอุปกรณ์อื่นๆ การจัดทำแนวทาง/ข้อกำหนดเหมาะสมสำหรับสถานที่ในการก่อสร้างอาคารประเภท Sensitive Building เพื่อลดผลกระทบด้านเสียงและความสั่นสะเทือน การรวมถึงกระบวนการรับรองผลิตภัณฑ์/สถานที่ก่อสร้างฯ ตามข้อกำหนด
2. กิจกรรมส่งเสริม หมายถึง การส่งเสริมให้มีการนำ Low Noise Product ไปใช้ เช่น กิจกรรมอบรม รณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ E-Learning ผ่านช่องทางต่างๆ, การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบ, การส่งเสริมการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมสันตนาการหรือกิจกรรมในชุมชนที่สามารถลดหรือควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนได้ดี, การส่งเสริมด้านเศรษฐศาสตร์ให้กับกิจกรรม/กิจการที่มีการใช้แนวทางลดปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 5 สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : งานศึกษา วิจัย และนวัตกรรม อย่างน้อย 8 เรื่อง ที่เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน สำหรับการขนส่งทางบก การขนส่งทางราง การก่อสร้าง การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางน้ำ อุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน กิจกรรมสันตนาการ

ตัวชี้วัดย่อยที่ 5 : จำนวนงานศึกษา วิจัย/นวัตกรรม/องค์ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิดและ/หรือกิจกรรมต่างๆ

หน่วยวัด : จำนวนโครงการ/นวัตกรรม/จำนวนองค์ความรู้

ค่าเป้าหมาย :

ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
1	1	2	2	2	10	15

คำอธิบาย : งานศึกษา วิจัย/นวัตกรรม/องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน หมายถึง ผลการศึกษา ผลการวิจัย นวัตกรรม และองค์ความรู้ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จากแหล่งกำเนิดและ/หรือกิจกรรมต่างๆ เช่น การขนส่ง การก่อสร้าง อุตสาหกรรม สันตนาการ กิจกรรมในชุมชน และงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำฐานข้อมูลระดับเสียงและความสั่นสะเทือนของเครื่องมือที่ใช้ในการก่อสร้างหรือใช้งานภายนอกอาคาร รวมถึงที่เกี่ยวข้องกับฐานข้อมูลประชากรที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในเชิงสุขภาพ เศรษฐศาสตร์ และแนวทางการแก้ปัญหา ที่ดำเนินการแล้วเสร็จและมีการเผยแพร่

กลยุทธ์ที่ 3 อนุรักษ์ คุ้มครอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน ดีขึ้น ไม่เสื่อมโทรมลง

การดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์ที่ 3 ประกอบด้วย 1 มาตรการ ซึ่งกำหนดตัวชี้วัด ดังนี้

มาตรการที่ 6 สนับสนุนและผลักดัน เพิ่มสถานีดตรวจวัดระดับเสียงในลักษณะเครือข่ายพื้นที่ในชุมชน หรือในพื้นที่รับผิดชอบ และมีระบบแสดงผลที่เข้าถึงได้ง่าย

เป้าหมาย : มีเครือข่ายข้อมูลการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ครอบคลุมจังหวัด

ตัวชี้วัดย่อยที่ 6 : 6.1 จำนวนจังหวัดที่มีสถานีดตรวจวัด/จำนวนสถานีดตรวจวัดระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนของหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่าย

6.2 จำนวนระบบการรายงานผลการติดตามตรวจวัดระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ

หน่วยวัด : 6.1 จำนวนจังหวัดและจำนวนสถานี

6.2 จำนวนระบบการรายงานผล

ค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
6.1	15/30	20/35	25/40	30/45	35/50	56/75	77/100
6.2	2	4	6	8	10	20	30

- คำอธิบาย :
1. จังหวัด หมายถึง จังหวัดที่มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนของหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่ายในบริเวณพื้นที่ริมถนน พื้นที่ทั่วไป และพื้นที่ใกล้เคียงแหล่งกำเนิด
 2. สถานี หมายถึง สถานีตรวจวัดระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนของหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่าย ในบริเวณพื้นที่ริมถนน พื้นที่ทั่วไป และพื้นที่ใกล้เคียงแหล่งกำเนิด
 3. ระบบการรายงานผล หมายถึง ระบบการรายงานผลการติดตามตรวจวัดระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะของโครงการ ที่มีความเสี่ยงผลกระทบทางเสียงและความสั่นสะเทือนสูง เช่น โครงการสนามบิน โครงการคมนาคมระบบราง ทางพิเศษ โรงไฟฟ้า เหมืองแร่ นิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : มีการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างภาคประชาชน รัฐ เอกชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน โดยระบบและเครือข่ายการสื่อสารที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ

การดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์ที่ 4 ประกอบด้วย 1 มาตรการ ซึ่งกำหนดตัวชี้วัด ดังนี้

มาตรการที่ 7 สนับสนุนส่งเสริมให้มีนวัตกรรมการสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและการปฏิบัติตามกฎหมาย

เป้าหมาย : ร้อยละ 95 ของจำนวนจังหวัด มีระบบการสื่อสาร ช่องทางการร้องเรียนการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างระบบเครือข่ายที่ง่าย และมีประสิทธิภาพ ในการแจ้งและรับข้อมูล เสริมสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ตัวชี้วัดย่อยที่ 7 : 7.1 ร้อยละของจังหวัดที่มีระบบการสื่อสารหรือช่องทางการร้องเรียนที่ง่ายและมีประสิทธิภาพในการแจ้งและรับข้อมูล เสริมสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

7.2 จำนวนหลักสูตรมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หน่วยวัด : 7.1 ร้อยละของจังหวัด

7.2 จำนวนหลักสูตร/แนวทางการศึกษา/หนังสือ

ค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
7.1	65	70	75	80	85	90	95
7.2	-	1	1	1	1	4	4

คำอธิบาย : 1. ร้อยละ หมายถึง ร้อยละของจังหวัดที่มีระบบการสื่อสาร/ช่องทางการร้องเรียน หมายถึง ระบบสื่อสาร/เครือข่ายที่เข้าถึงง่าย และมีประสิทธิภาพ ในการแจ้งและรับข้อมูลการร้องเรียนและการแก้ไขปัญหา รวมทั้ง การเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้และมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน อาทิ Call Center เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น

2. หลักสูตร/แนวทางการศึกษา/หนังสือ หมายถึง หลักสูตรหรือแนวทางการศึกษา ที่กำหนดให้ใช้ในการจัดการศึกษา ในชั้นการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. หนังสือ หมายถึง หนังสือ ตำรา คู่มือแนวทางการจัดกิจกรรม สิ่งแวดล้อมศึกษาในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มเนื้อหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน เพื่อสร้างคุณภาพผู้เรียนที่ดีในด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อมในชั้นการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาเมือง พื้นที่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : การเติบโตของชุมชนและความเป็นเมือง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

การดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์ที่ 5 ประกอบด้วย 3 มาตรการ ซึ่งกำหนดตัวชี้วัดในแต่ละมาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 8 พัฒนาศูนย์กลางฯ ให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : ฝึกอบรม การจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตามกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่อย่างน้อยร้อยละ 90 ของจำนวนองค์กรดังต่อไปนี้ คือ สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานเขตในกรุงเทพมหานคร เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ตัวชี้วัดย่อยที่ 8 : ร้อยละของหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

หน่วยวัด : ร้อยละ

ค่าเป้าหมาย :

ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
40	45	50	55	60	70	90

คำอธิบาย : หน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน คือ สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานเขตในกรุงเทพมหานคร เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล รวมทั้งหน่วยงานอนุญาตและกำกับดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

มาตรการที่ 9 ส่งเสริมให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้มาตรฐาน ให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : ร้อยละ 95 ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานเขต เทศบาลนคร สถานีตำรวจภูธรจังหวัด สำนักงานขนส่งจังหวัด สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ที่มีการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน อย่างน้อยหน่วยงานละ 1 ชุด

ตัวชี้วัดย่อยที่ 9 : ร้อยละของระดับความสำเร็จในการสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันอุดมศึกษา มีเครื่องมือและศูนย์เครื่องมือกลางเพื่อการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

หน่วยวัด : ร้อยละของระดับความสำเร็จ

ค่าเป้าหมาย :

ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
50	60	70	80	85	90	100

- คำอธิบาย :
1. หน่วยงานภาครัฐ หมายถึง สำนักงานสิ่งแวดล้อมและความคุ้มครองมลพิษ สำนักงานเขต เทศบาลนคร
 2. สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ที่มีการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง
 3. ศูนย์เครื่องมือกลาง หมายถึง ศูนย์เครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน ที่เป็นศูนย์เครื่องมือกลาง สำหรับหน่วยงานที่อยู่บริเวณใกล้เคียงตามที่ได้รับผิดชอบ เช่น สดพ. 1 - 16 จะแยกศูนย์เครื่องมือกลางตามภาค เป็นอย่างน้อย 4 ภาค เป็นต้น

วิธีการคำนวณ : (ผลรวมระดับความสำเร็จของการจัดหาเครื่องมือฯ และการจัดตั้งศูนย์เครื่องมือกลาง)/2

ระดับความสำเร็จ	ร้อยละ 60	ร้อยละ 70	ร้อยละ 80	ร้อยละ 90	ร้อยละ 100
การสนับสนุนการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือน	มีการจัดทำคุณลักษณะมาตรฐานกลางของเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน	ร้อยละ 70 ของจังหวัดที่มีหน่วยงานภาครัฐ อย่างน้อย 1 แห่ง มีเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือน อย่างน้อย 1 ชุด	ร้อยละ 80 ของจังหวัดที่มีหน่วยงานภาครัฐ อย่างน้อย 1 แห่ง มีเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือน อย่างน้อย 1 ชุด	ร้อยละ 90 ของจังหวัดที่มีหน่วยงานภาครัฐ อย่างน้อย 1 แห่ง มีเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือน อย่างน้อย 1 ชุด	ร้อยละ 100 ของจังหวัดที่มีหน่วยงานภาครัฐ อย่างน้อย 1 แห่ง มีเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือน อย่างน้อย 1 ชุด
การสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์เครื่องมือกลาง	มีการจัดทำแนวทางการจัดตั้งศูนย์เครื่องมือกลางและสร้างเครือข่ายหน่วยงานที่มีความต้องการใช้เครื่องมือ	มีการประเมินความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์เครื่องมือกลางของหน่วยงาน เครือข่ายที่มีศักยภาพ และจัดทำโครงการจัดตั้งศูนย์เครื่องมือกลาง	สนับสนุนและพัฒนาให้มีระบบงานที่จำเป็นของศูนย์เครื่องมือกลาง เช่น ระบบการรับรองคุณภาพ ระบบการบำรุงรักษาเครื่องมือ ระบบการให้ยืมและรับ-ส่งเครื่องมือ เป็นต้น	มีการดำเนินกิจกรรมพัฒนาบุคลากรเพื่อสนับสนุนและเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานของศูนย์เครื่องมือกลาง	มีการเปิดใช้งานศูนย์เครื่องมือกลาง อย่างน้อย 1 แห่ง

มาตรการที่ 10 การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินที่สอดคล้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

ตัวชี้วัดย่อยที่ 10 : ร้อยละของพื้นที่ที่มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

หน่วยวัด : ร้อยละ

ค่าเป้าหมาย :

ระยะที่ 1					ระยะที่ 2	ระยะที่ 3
ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570	ปี 2571 - 2575	ปี 2576 - 2580
-	-	10	20	30	60	100

คำอธิบาย : 1. แผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ หมายถึง แผนที่ระดับเสียงที่ได้จากการประเมินโดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อนำไปกำหนดแผนและนโยบายที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากแหล่งกำเนิดของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ยานพาหนะทางบก ทางราง ทางอากาศ และอุตสาหกรรม อาทิ แผนการพัฒนาท้องถิ่น และแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. พื้นที่ หมายถึง พื้นที่เมืองขนาดใหญ่ เมืองที่มีพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญหรือเขตอุตสาหกรรม และเมืองรองที่มีความสำคัญ พื้นที่โดยรอบสนามบินขนาดใหญ่ พื้นที่ริมถนนที่มีการจราจรหนาแน่น เช่น สนามบินสุวรรณภูมิ ถนนสายเอเชีย นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

**การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า
เพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ
กับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียง
และความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580)
และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียง
และความสั่นสะเทือน 3 ระยะ
(ระยะที่ 1 พ.ศ. 2566 - 2570 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2571 - 2575 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2576 - 2580)**

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน มาตรการที่ 1 พัฒนาปรับปรุงมาตรฐานและกฎหมายด้านการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนให้เหมาะสม ทันสมัยและครอบคลุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้น มาตรการที่ 2 พัฒนากฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติคู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	18.การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทส.)	180001 สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทส.)	18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล	180402 คุณภาพอากาศและเสียงอยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทส.)	สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)
		7. โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (จ.1 : สศข.)	070001 ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยดีขึ้น (จ.2 : สศข.)	7.1 โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์	070104 การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น (จ.3 : คค.)	สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองต่อการเดินทางในเมืองทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)

ตารางที่ ๘ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
มาตรการที่ 3 จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping)	(6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ	20. การบริการ ประชาชนและ ประสิทธิภาพภาครัฐ (จ.1 : กพร.)	200001 บริการของรัฐ มีประสิทธิภาพและมี คุณภาพเป็นที่ยอมรับ ของผู้ใช้บริการ (จ.2 : กพร.)	20.1 การพัฒนา บริการประชาชน	V01 โครงสร้างพื้นฐานขนส่งมวลชน F0104 ยานพาหนะที่มีมาตรฐาน V05 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเพิ่มสัดส่วนผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง F0501 กฎหมาย มาตรการ นโยบายที่เกี่ยวข้อง F0502 มาตรฐานการให้บริการ F0503 การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง F0504 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรณรงค์การใช้ระบบขนส่งสาธารณะ	สัดส่วนของกระบวนการที่ปรับเปลี่ยน ให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการทั้งหมด ที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบ ดิจิทัล (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)
					V01 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเป็นดิจิทัล (Digital Ecosystem) F0102 ระบบข้อมูลดิจิทัล เพื่อวิเคราะห์ วางแผน ตัดสินใจเชิงนโยบาย และ/หรือพัฒนาบริการต่างๆ ให้กับประชาชน	
				20.3 การปรับสมดุล ภาครัฐ	200302 องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นต้องมีสมรรถนะและ สร้างความทันสมัยในการจัดบริการ สาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะ ให้กับประชาชน (จ.3 : มท.)	การประเมินประสิทธิภาพขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม (คะแนนภายในปี 2570/2575/2580)

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
					V02 การบูรณาการและการสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่ายการพัฒนา FO202 การเข้าถึงและความครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายของข้อมูลของ หน่วยงานภาครัฐ	
					V04 สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการดำเนินการของ อปท. FO401 กฎหมาย นโยบาย มาตรการที่ไม่เป็นอุปสรรค FO402 สมรรถนะและองค์ความรู้ของบุคลากร อปท. FO403 ระบบฐานข้อมูลที่สอดคล้องกับสถานการณ์	
				20.4 การพัฒนาระบบ บริหารงานภาครัฐ	200401 ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูง เทียบเท่ามาตรฐานสากล และมี ความคล่องตัว (จ.3 : กพร.)	สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การ ประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐ ในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ใน ระดับก้าวหน้าขึ้นไป ต่อหน่วยงาน ภาครัฐทั้งหมด (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)
					V03 ความตอบสนองต่อประชาชน FO301 นวัตกรรมบริการให้บริการประชาชน FO302 ประสิทธิภาพของระบบการให้บริการของรัฐ V04 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง FO401 กฎหมาย นโยบาย มาตรการที่ไม่เป็นอุปสรรค FO402 การประเมินกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	

ตารางที่ ๘ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
				20.5 การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ	200501 บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ (จ.3 : กพ.)	- ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580) - ดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)
					V01 กระบวนการการบริหารทรัพยากรบุคคล F0101 หลักเกณฑ์ กฎ แนวปฏิบัติที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ F0102 เครื่องมือ เทคโนโลยีในการวิเคราะห์ข้อมูล V03 ภาวะผู้นำของผู้บริหารส่วนราชการทุกระดับ F0301 ความตระหนักรู้และความเข้าใจด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ F0302 การสร้างการเปลี่ยนแปลงและการเป็นแบบอย่างบุคลากรภาครัฐที่ดี	
กลยุทธ์ที่ 2 สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	18. การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทส.)	180001 สภาพแวดล้อมของประเทศไทย มีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทส.)	18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล	180402 คุณภาพอากาศและเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทส.)	สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย ต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหา มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มาตรการที่ 5 สนับสนุนให้มีการศึกษาและวิจัย เกี่ยวกับการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน					V02 การติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศและเสียง F0201 การติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศและเสียง F0202 ทักษะและเครื่องมือในการตรวจวัดคุณภาพอากาศ (เสียงและความสั่นสะเทือน) F0203 การแจ้งเตือนสถานการณ์และรายงานต่อสาธารณะ	
					V03 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง F0301 กฎหมาย มาตรการ และระบบการอนุมัติ/อนุญาตที่ไม่เป็นอุปสรรค F0302 ความโปร่งใส และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของภาครัฐ F0303 การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ F0304 ข้อมูล เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง F0305 การจัดสรรทรัพยากร F0306 ศักยภาพและความรู้ของบุคลากร F0307 การจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดที่มีประสิทธิภาพ	
				18.1 การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว	180101 การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น (จ.2 : ทส.) V02 ผู้ผลิตคำนึงถึงการผลิที่ยั่งยืน F0202 การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่ยั่งยืน F0203 อุตสาหกรรมยั่งยืน/อุตสาหกรรมสีเขียว F0208 ศักยภาพผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ให้บริการสินค้าและบริการ	ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
					V03 ผู้บริโภคคำนึงถึงการบริโภคที่ยั่งยืน F0301 ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ F0302 การจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม F0303 สมรรถนะและแรงจูงใจในการใช้ประโยชน์ F0304 พฤติกรรมและทัศนคติของผู้บริโภค	
		6. พื้นที่และเมือง น่าอยู่อัจฉริยะ (จ.1 : มท.)	060002 ประเทศไทย มีพื้นที่ ที่มีแผนผัง ภูมิโนเวศเพื่อเป็น กรอบในการพัฒนา เมืองน่าอยู่ ชนบท มั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ รวมทั้ง ผังพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี (จ.2 : ทส)	6.2 การพัฒนาพื้นที่ เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ ที่มีการ บริหารจัดการตาม แผนผังภูมิโนเวศ อย่างยั่งยืน	060201 เมืองมีระบบจัดการ สิ่งแวดล้อมและมลพิษ ที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐาน (จ.3 : ทส) V01 การลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม F0101 โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเมือง การจัดการมลพิษ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย F0102 กระบวนการผลิต สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม V02 การจัดการสิ่งแวดล้อมของเมือง F0201 มาตรฐานการจัดการ F0202 การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม F0203 ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม V03 ความเชื่อมโยงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของเมือง F0302 คุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของประชาชนในเมือง	จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (จำนวนเมืองสะสม)

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
		23. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (จ.1 : อว.)	230002 มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น (จ.2 : อว.)	23.1 การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ	230101 ภาคอุตสาหกรรม การผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยและนวัตกรรม ส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน (จ.3 : อว.)	การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)
					V01 โครงสร้างพื้นฐานด้านวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย	
					F0103 โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รวมถึงฐานข้อมูลที่ได้คุณภาพมาตรฐานระดับสากล	
				23.3 การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ด้านสิ่งแวดล้อม	V03 การนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	
					F0302 การวิเคราะห์ ทดสอบ และรับรองตามมาตรฐานคู่ค้าหรือมาตรฐานสากลที่แข่งขันได้ทั้งมิติของคุณภาพ ราคา และเวลา	
					230301 การประยุกต์ใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียว อย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น (จ.3 : อว.)	อันดับดัชนีเศรษฐกิจสีเขียว (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)
					V02 การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อเศรษฐกิจสีเขียว	
					F0202 เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
					V03 โครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนานวัตกรรมเพื่อเศรษฐกิจสีเขียว	
					F0301 ฐานข้อมูลวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม	

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
				23.4 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านองค์ความรู้พื้นฐาน	230401 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงทัดเทียมประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย (จ.3 : อว.)	สัดส่วนมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชีย 6 อันดับแรก
					V04 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนางานวิจัยร่วมกัน F0401 ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบัน ศูนย์วิจัย เพื่อพัฒนางานวิจัยและใช้โครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัยและพัฒนาวิจัยและพัฒนานวัตกรรมร่วมกัน	
			230001 ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น (จ.2 : อว.)	23.5 ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนาวัตกรรม	230501 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น (จ.3 : อว.)	ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของดัชนีความสามารถ ด้านนวัตกรรม (อันดับภายในปี 2570/2575/2580)
					V01 โครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพ F0101 ห้องปฏิบัติการ/โรงงานต้นแบบที่ได้มาตรฐานระดับสากล และมีเครื่องมือ อุปกรณ์ในการวิเคราะห์ทดสอบรองรับผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นนวัตกรรมใหม่ V02 โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ F0201 โครงสร้างพื้นฐานทางการวัด การกำหนดมาตรฐาน การวิเคราะห์ทดสอบ และการรับรองคุณภาพให้เทียบเคียง มาตรฐานสากลหรือสูงกว่า และเกิดการบูรณาการร่วมกัน	

ตารางที่ ๘ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
					V04 บุคลากร FO402 เครือข่ายความร่วมมือของบุคลากรระหว่างหน่วยงานในระบบวิจัย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม	
		5. การท่องเที่ยว (จ.1 : กก.)	050003 ความสามารถ ทาง การแข่งขันด้าน การท่องเที่ยวของ ประเทศไทยดีขึ้น (จ.2 : กก.)	5.6 การพัฒนาระบบ นิเวศการท่องเที่ยว	050602 โครงสร้างพื้นฐานเพื่อ สนับสนุนการท่องเที่ยวมีคุณภาพ และมาตรฐานดีขึ้น (จ.3 : คค.)	- การพัฒนาการเดินทางและการ ท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานด้าน การขนส่งทางอากาศ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580) - การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการ ขนส่งทางบกและทางทะเล (อันดับ ของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)
					V01 โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยว FO101 ความปลอดภัยและมาตรฐานของโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยง การเดินทางท่องเที่ยว V03 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุน การท่องเที่ยว FO301 การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด	

ตารางที่ ๘ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
					050603 การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น (จ.3 : กก.)	การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมแลทรัพยากรธรรมชาติ (อันดับของโลกภายในปี 2570/2575/2580)
					V01 คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว F0101 กิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	
					V04 สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม F0401 ความตระหนักรู้และความเข้าใจของทุกภาคีที่เกี่ยวข้อง F0403 กฎหมาย นโยบาย มาตรการที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม F0405 ฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์ที่ 3 อนุรักษ์ คุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน มาตรการที่ 6 สนับสนุนและผลักดัน เพิ่มสถานี่ตรวจวัดระดับเสียงในลักษณะเครือข่ายพื้นที่ในชุมชน หรือในพื้นที่รับผิดชอบ และมีระบบแสดงผลที่เข้าถึงได้ง่าย	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	18. การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทส.)	180001 สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทส.)	18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล	180402 คุณภาพอากาศและเสียงอยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทส.)	สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)
					V02 การติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศและเสียง F0201 การติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศและเสียง	

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
					F0202 ทักษะและเครื่องมือในการตรวจวัดคุณภาพอากาศ (เสียงและความสั่นสะเทือน) F0203 การแจ้งเตือนสถานการณ์และรายงานต่อสาธารณะ V03 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง F0301 กฎหมาย มาตรการ และระบบการอนุมัติ/อนุญาตที่ไม่เป็นอุปสรรค F0302 ความโปร่งใส และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของภาครัฐ F0303 การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ F0304 ข้อมูล เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง F0305 การจัดสรรทรัพยากร F0306 ศักยภาพและความรู้ของบุคลากร F0307 การจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดที่มีประสิทธิภาพ	
กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	18. การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทส.)	180001 สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทส.)	18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล	180402 คุณภาพอากาศและเสียงอยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทส.)	สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
มาตรการที่ 7 สนับสนุน ส่งเสริมให้บัณฑิต การสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ ของประชาชนในเรื่องปัญหา มลพิษทางเสียงและความ สั่นสะเทือนและการ ปฏิบัติตามกฎหมาย					V03 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง F0301 กฎหมาย มาตรการ และระบบการอนุมัติ/อนุญาตที่ไม่เป็นอุปสรรค F0302 ความโปร่งใส และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของภาครัฐ F0303 การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ F0304 ข้อมูล เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง F0305 การจัดสรรทรัพยากร F0306 ศักยภาพและความรู้ของบุคลากร F0307 การจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดที่มีประสิทธิภาพ	
				18.5 การยกระดับ กระบวนการด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อ กำหนดอนาคต ประเทศ	180501 คนไทยมีคุณลักษณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้าน สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี (จ.3 : ทส.)	ดัชนีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ด้านสิ่งแวดล้อม (เฉลี่ยร้อยละ)
					V01 ความตระหนักรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของคนไทย F0101 ความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม F0102 จิตสำนึก ค่านิยม ในการรักษาสิ่งแวดล้อม	
					V02 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและสถาบันต่อการดำเนินการ ด้านสิ่งแวดล้อม F0202 เครื่องมือกลไกในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	
					V03 แนวทางการปฏิบัติที่ดี F0301 กิจกรรม พื้นที่หรือบุคคลต้นแบบ รวมทั้งโครงการต่างๆ F0302 มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่พึงประสงค์ F0303 จิตสำนึก ค่านิยม ในการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม	

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
					V04 สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการทำให้คนไทยมีคุณลักษณะและพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี FO401 กฎหมาย ระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม FO403 การติดตามตรวจสอบประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ FO404 เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง FO405 การจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสม FO406 สมรรถนะของบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อม	
		6. พื้นที่และเมือง น่าอยู่อัจฉริยะ (จ.1 : มท.)	060002 ประเทศไทย มีพื้นที่ ที่มีแผนผัง ภูมิโนเวศเพื่อเป็น กรอบในการพัฒนา เมืองน่าอยู่ ชนบท มั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ รวมทั้ง ผังพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี (จ.2 : ทส.)	6.2 การพัฒนาพื้นที่ เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการ ตามแผนผังภูมิโนเวศ อย่างยั่งยืน	060201 เมืองมีระบบจัดการ สิ่งแวดล้อมและมลพิษ ที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐาน (จ.3 : ทส.) V04 ระบบนิเวศที่เอื้อต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษของเมือง FO401 กฎหมาย มาตรการ มาตรฐาน ที่เอื้อต่อการพัฒนาเมือง FO402 โครงสร้างการบริหารจัดการเมืองที่เหมาะสม FO403 ฐานข้อมูลการพัฒนาพื้นที่เมือง FO404 มาตรการจูงใจในการจัดการสิ่งแวดล้อมของเมือง FO405 การบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง FO406 วิถีชีวิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม FO407 เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (จำนวนเมืองสะสม)

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการฯ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาเมืองพื้นที่เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน มาตรการที่ 8 พัฒนาบุคลากรให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน มาตรการที่ 9 ส่งเสริมให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้มาตรฐาน ให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	18. การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทส.)	180001 สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทส.)	18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล	180402 คุณภาพอากาศและเสียงอยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทส.)	สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)
					V02 การติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศและเสียง F0201 การติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศและเสียง F0202 ทักษะและเครื่องมือในการตรวจวัดคุณภาพอากาศ (เสียงและความสั่นสะเทือน) F0203 การแจ้งเตือนสถานการณ์และรายงานต่อสาธารณะ	
					V03 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง F0301 กฎหมาย มาตรการ และระบบการอนุมัติ/อนุญาตที่ไม่เป็นอุปสรรค F0302 ความโปร่งใส และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของภาครัฐ F0303 การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ F0304 ข้อมูล เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง F0305 การจัดสรรทรัพยากร F0306 ศักยภาพและความรู้ของบุคลากร F0307 การจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดที่มีประสิทธิภาพ	

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
มาตรการที่ 10 การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน		23. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (จ.1 : อว.)	230001 ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น (จ.2 : อว.)	23.5 ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	230501 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น (จ.3 : อว.)	ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของดัชนีความสามารถ ด้านนวัตกรรม (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)
					V01 โครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพ FO101 ห้องปฏิบัติการ/โรงงานต้นแบบที่ได้มาตรฐานระดับสากล และมีเครื่องมือ อุปกรณ์ในการวิเคราะห์ทดสอบรองรับผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นนวัตกรรมใหม่	
					V02 โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ FO201 โครงสร้างพื้นฐานทางการวัด การกำหนดมาตรฐาน การวิเคราะห์ทดสอบ และการรับรองคุณภาพให้เทียบเคียง มาตรฐานสากลหรือสูงกว่า และเกิดการบูรณาการร่วมกัน	
		6. พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ (จ.2.: มท.)	060002 ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมิโนเวตเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนมั่นคง เกษตรยั่งยืนและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี (จ.2: ทส)	6.2 การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน	060201 เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐาน (จ.3: ทส)	ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของดัชนีความสามารถด้านนวัตกรรม (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580)
					V04 ระบบนิเวศที่เอื้อต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษของเมือง FO401 กฎหมาย มาตรการ มาตรฐาน ที่เอื้อต่อการพัฒนาเมือง FO402 โครงสร้างการบริหารจัดการเมืองที่เหมาะสม FO403 ฐานข้อมูลการพัฒนาพื้นที่เมือง	

ตารางที่ ผ - 1 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ

กลยุทธ์และมาตรการ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)	ห่วงโซ่คุณค่า				
		ประเด็น (Y)	เป้าหมาย ระดับประเด็น (Y2)	แผนย่อย	เป้าหมายแผนย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดแผนย่อย
					FO404 มาตรการจูงใจในการจัดการสิ่งแวดล้อมของเมือง FO405 การบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง FO406 วิถีชีวิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม FO407 เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	
		5. การท่องเที่ยว (จ.2 : กก.)	050001 ผลกระทบ มวลรวมในประเทศ ด้านการท่องเที่ยว ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศเพิ่มขึ้น 050003 ความสามารถ การแข่งขันด้าน การท่องเที่ยวของ ประเทศไทยดีขึ้น (จ.2 : กก.)	5.6 การพัฒนาระบบนิเวศ การท่องเที่ยว	050603 การท่องเที่ยวอย่างมี ความรับผิดชอบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อมดีขึ้น (จ.3 : กก.)	การพัฒนาการเดินทางและการ ท่องเที่ยวด้านความยั่งยืนของ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)
					V04 สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม FO401 ความตระหนักรู้และความเข้าใจของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง FO403 กฎหมาย นโยบาย มาตรการที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวที่มี ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม FO405 ฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว	

ที่มา : 1. เอกสารนำเสนอสรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม, 6 กุมภาพันธ์ 2566)

2. ห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย Final Value Chain Thailand : FVCT (ฉบับแก้ไขประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)

**ความเชื่อมโยงของแผนแม่บทจัดการ
มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการ
ด้านการจัดการมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน
3 ระยะ กับห่วงโซ่คุณค่าเพื่อขับเคลื่อน
การบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ**

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : มีเครื่องมือ กลไก และการจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาลที่สามารถจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดย่อยที่ 1 : จำนวนมาตรฐาน กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ สำหรับจัดการ และควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้	ตัวชี้วัดย่อยที่ 2 : จำนวนกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ สำหรับจัดการและควบคุม มลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้ หรือเผยแพร่	ตัวชี้วัดย่อยที่ 3.1 : จำนวนแนวทางการการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) ที่ถูกศึกษา พัฒนา หรือทบทวน
มาตรการ	มาตรการที่ 1 พัฒนา ปรับปรุงมาตรฐานและกฎหมายด้านการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ให้เหมาะสม ทันสมัยและครอบคลุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้น	มาตรการที่ 2 พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	มาตรการที่ 3 จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping)
เป้าหมาย	ปรับปรุง และ/หรือประกาศใช้มาตรฐานเสียงชุมชน มาตรฐานความสั่นสะเทือนในสิ่งแวดล้อมที่พิจารณาจากผลกระทบต่อสุขภาพและการดำรงชีพของประชาชน มาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนจากกิจกรรมการขนส่งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ กิจกรรมการก่อสร้าง กิจกรรมสันทนาการ กิจกรรมในชุมชน และภาคอุตสาหกรรม	มีกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนสำหรับแหล่งกำเนิด อย่างน้อย 8 แหล่งกำเนิด คือ การขนส่งทางบก การขนส่งทางราง การก่อสร้าง การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางน้ำ อุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันทนาการ	มีการพัฒนาเครื่องมือและวิธีการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) และจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ในพื้นที่นำร่องและเมืองที่มีความสำคัญ ใน 5 ปีแรก หลังจากนั้นจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับประเทศไทย และผลักดันให้มีการนำไปจัดทำแผนพัฒนาและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ รวมทั้งนำไปประเมินผลกระทบทางสุขภาพและเศรษฐศาสตร์ โดยมีการทบทวนและจัดทำใหม่ทุก 5 ปี
กิจกรรม / โครงการที่จะดำเนินการ	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 1. มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน - พัฒนามาตรฐานเสียงชุมชน - ปรับปรุงมาตรฐานเสียงรบกวน - พัฒนามาตรฐานความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่อมนุษย์ - ปรับปรุงมาตรฐานความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร 2. พัฒนากณฑ์ระดับเสียงและความสั่นสะเทือนของแหล่งกำเนิดที่เป็นกิจการหรือบริการสาธารณะและสาธารณูปโภค เพื่อป้องกันการรบกวนต่อชุมชน - การขนส่งทางบก, ทางราง, ทางน้ำ และทางอากาศ, การผลิตไฟฟ้า, การผลิตประปา 3. มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิดเฉพาะ - ปรับปรุงมาตรฐานเสียงจากยานพาหนะ (ทางบก, ทางน้ำ) - พัฒนามาตรฐานเสียงจากอากาศยาน - พัฒนามาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนจากระบบการขนส่งทางราง ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 1. มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน - พัฒนามาเกณฑ์ระดับเสียงในอาคารและแนวทางการกำหนดเป็นเงื่อนไขการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร 2. มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดด้านเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิด - พัฒนามาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนของเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ติดตั้งแบบถาวร/กึ่งถาวรสำหรับอาคารและมีผลกระทบต่ผู้อื่น (เครื่องปรับอากาศ/ปั้มน้ำ/เครื่องปั่นไฟ ฯลฯ) 3. มาตรฐานหรือเกณฑ์หรือข้อกำหนดที่สนับสนุนการลดเสียงและความสั่นสะเทือน - ปรับปรุงมาตรฐานไม่วนบนเพื่อลดเสียงที่เกิดจากการสัมผัสกับล้อรถ - ปรับปรุงมาตรฐานยางล้อเสียงเบาสำหรับยานพาหนะ - พัฒนามาตรฐานเสียงและความสั่นสะเทือนสำหรับเครื่องมือที่ใช้ภายนอกอาคารและมีผลกระทบต่ผู้อื่น ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 1. ทบทวนภาพรวมของกฎหมาย จัดลำดับความสำคัญในการกำหนดกฎหมายเพิ่มเติม รวมทั้งพิจารณาการออกเทศบัญญัติที่จำเป็นต้องมีในบางท้องที่	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 1. พัฒนาคู่มือการตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือนตามที่กฎหมายกำหนด - เสียงชุมชน - เสียงรบกวน - ความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่อมนุษย์ - ความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร 2. พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือในการพัฒนากิจการสาธารณะและสาธารณูปโภค เพื่อลดผลกระทบทางเสียงและความสั่นสะเทือน - การขนส่งทางบก, ทางราง, ทางน้ำ และทางอากาศ, การผลิตไฟฟ้า, การผลิตประปา 3. พัฒนากฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากแหล่งกำเนิด - กิจกรรมการขนส่งทางบก, ทางราง, ทางน้ำ, และทางอากาศ 4. พัฒนากฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ คู่มือ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - การจัดการมลพิษทางเสียง - การจัดการมลพิษทางความสั่นสะเทือน - การอนุญาตและการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตประกอบกิจการ/กิจกรรมต่างๆ/ใช้เครื่องขยายเสียง เพื่อลดผลกระทบทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 1. พัฒนากฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือในการพัฒนากิจการสาธารณะและสาธารณูปโภค เพื่อลดผลกระทบทางเสียงและความสั่นสะเทือน - กิจกรรมอุตสาหกรรม - กิจกรรมการก่อสร้าง - กิจกรรมสันทนาการ - กิจกรรมชุมชน ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 1. ติดตามประเมินผลการใช้กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ ในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 1. พัฒนาเครื่องมือ (แบบจำลอง) และฐานข้อมูลพื้นฐานสำหรับนำเข้าแบบจำลอง รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็น ในการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ (Strategic Noise Mapping) 2. จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ ในพื้นที่นำร่อง (เมืองขนาดใหญ่ และเมืองที่มีพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญหรือเขตอุตสาหกรรม เมืองรองที่มีความสำคัญ) ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 1. จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับประเทศไทย 2. ผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการจัดทำผังเมือง 3. นำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์มาใช้ประเมินผลกระทบทางสุขภาพและภาระค่าใช้จ่ายทางสาธารณสุข รวมทั้งผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์ ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 1. ประเมินแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ และปรับปรุงเครื่องมือ ฐานข้อมูลสำหรับนำเข้า รวมทั้งเงื่อนไขที่จำเป็น ในการจัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ 2. จัดทำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์สำหรับประเทศไทย รอบที่ 2 (ทุก 5 ปี)

ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็น 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทส.)

- เป้าหมายระดับประเด็น (V2) : สภาพแวดล้อมของประเทศไทย มีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทส.)
- แผนย่อย : 18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรที่จะบับให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 180402 คุณภาพอากาศและเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทส.), V03, F0301, F0302, F303, F304, F0305, F306, F0307
- ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)

ประเด็น 7 โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (จ.1 : สศข.)

- เป้าหมายระดับประเด็น (V2) : ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น (จ.2 : สศข.)
- แผนย่อย : 7.1 โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์
- เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 070104 การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น (จ.3 : คค.), V01, V05, F0104, F0501, F0502, F0503, F0504, F0505
- ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองต่อการเดินทางในเมืองทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)

ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็น 20 การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (จ.1 : กพร.)

เป้าหมายระดับประเด็น (V2) : 200001 บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ (จ.2 : กพร.)
200002 ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (จ.2: คค.)

- แผนย่อย : 20.1 การพัฒนาบริการประชาชน
- เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 200101 งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น (จ.3 : กพร.), V01 , F0102
- ตัวชี้วัดแผนย่อย : 20.3 สัดส่วนของกระบวนการที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)
- แผนย่อย : 20.3 การปรับสมดุลภาครัฐ
- เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 200302 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสมรรถนะและสร้างความทันสมัยในการจัดบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะให้กับประชาชน (จ.3 : มท.), V02, F0202,V04, F0401, F0402, F0403
- ตัวชี้วัดแผนย่อย : การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม (คะแนน ภายในปี 2570/2575/2580)

- แผนย่อย : 20.4 การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ
- เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 200401 ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากล และมีความคล่องตัว (จ.3 : กพร.), V03, F0301, F0302, V04, F0401, F0402
- ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)
- แผนย่อย : 20.5 การสร้างและพัฒนาศูนย์กลางภาครัฐ
- เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 200501 บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ (จ.3 : กพ.) V01, F0101, F0102, V03, F0301, F0302
- ตัวชี้วัดแผนย่อย : ดัชนีความผูกพัน, คุณธรรม และจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580)

ห่วงโซ่คุณค่า

แผนภาพที่ ผ - 1 ความเชื่อมโยงของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ กับห่วงโซ่คุณค่าเพื่อยับยั้งเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ (กลยุทธ์ที่ 1 มาตรการที่ 1 - 3)

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างการเติบโตที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดย่อยที่ 4 : จำนวนกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ที่ดำเนินการแล้วเสร็จ	ตัวชี้วัดย่อยที่ 5 : จำนวนงานศึกษาวิจัย/นวัตกรรม/องค์ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จากแหล่งกำเนิดและ/หรือกิจกรรมต่างๆ
มาตรการ	มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยในการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	มาตรการที่ 5 สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
เป้าหมาย	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน	งานศึกษา วิจัย และนวัตกรรม อย่างน้อย 8/10/15 เรื่องในระยะเวลาที่ 1, 2 และ 3 ที่เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน สำหรับการขนส่งทางบก การขนส่งทางราง การก่อสร้าง การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางน้ำ อุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน กิจกรรมันทนาการ
กิจกรรม / โครงการที่จะดำเนินการ	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 - ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำ Low Noise Product โดยให้มีการติดฉลากค่าระดับเสียงของยานพาหนะและอุปกรณ์ที่มีเสียงดัง เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องปั้มน้ำ เครื่องปรับอากาศ และอุปกรณ์อื่นๆ - ส่งเสริมให้มีการใช้ Low Noise Products ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 - จัดทำแนวทาง/ข้อกำหนดที่เหมาะสมสำหรับสถานที่ในการก่อสร้างอาคารประเภท Sensitive Building เพื่อลดผลกระทบด้านเสียงและความสั่นสะเทือน - ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบ - ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะ Low Noise Vehicles - ส่งเสริมการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยว ในพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมสันทนาการหรือกิจกรรมในชุมชนที่สามารถลดหรือควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนได้ดี ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 - ส่งเสริมด้านเศรษฐศาสตร์ให้กับกิจกรรม/กิจการที่มีการใช้แนวทางลดปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 - สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จากการขนส่งทางบก, ทางน้ำ, ทางราง และทางอากาศ - สนับสนุนให้มีการจัดทำฐานข้อมูลระดับเสียง/สั่นสะเทือนของเครื่องมือที่ใช้ในการก่อสร้างหรือใช้งานภายนอกอาคาร - สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยจัดทำฐานข้อมูลประชากรที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในเชิงสุขภาพ เศรษฐศาสตร์ และแนวทางการแก้ปัญหา ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 - สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จากการก่อสร้าง, อุตสาหกรรม, กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันทนาการ ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 - สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน จากแหล่งกำเนิดอื่นเพิ่มเติม
	ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็น 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทล.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : สภาพแวดล้อมของประเทศไทย มีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทล.) - แผนย่อย : 18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 180402 คุณภาพอากาศและเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทล.), V03, F0301, F0302, F303, F304, F0305, F306, F0307 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580) - แผนย่อย : 18.1 การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 180101 การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น (จ.2 : ทล.), V02, F0202, F0203, V03, F0301, F0302, F0303, F0304 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (คะแนน ภายในปี 2570/ 2575/2580) ประเด็น 6 พื้นที่และเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน (จ.1 : มท.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 060002 ประเทศไทยมีพื้นที่ ที่มีแผนผังภูมิโนเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้ง ผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี (จ.2 : ทล) - แผนย่อย : 6.2 การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 060201 เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐาน (จ.3 : ทล), V01, F0101, F0102, V02, F0201, F0202, F0203, V03, F0302 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (จำนวนเมืองสะสม)	ประเด็น 23 การวิจัยและนวัตกรรม (จ.1 : อว.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 230002 มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น (จ.2 : อว.) - แผนย่อย : 23.1 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านเศรษฐกิจ - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 230101 ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน (จ.3 : อว.), V01, F0103, V03, F0302 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 230001 ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น (จ.2 : อว.) - แผนย่อย : 23.5 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านเศรษฐกิจ - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 230501 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น (จ.3 : อว.), V01, F0101, V02, F0201, V04, F0402 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของดัชนีความสามารถด้านนวัตกรรม (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580) ประเด็น 5 การท่องเที่ยว (จ.1 : กก.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 050003 ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น (จ.2 : กก.) - แผนย่อย : 5.6 การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 050602 โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวมีคุณภาพและมาตรฐานดีขึ้น (จ.3 : คค.), 050603, V01, F0101, F0102, V03, F0301, V04, F0402 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580) - แผนย่อย : 23.3 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านสิ่งแวดล้อม - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 230301 การประยุกต์ใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น (จ.3 : อว.), V02, F0202 V03, F0301 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : อันดับดัชนีเศรษฐกิจสีเขียว (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580) - แผนย่อย : 23.4 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 230401 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงทัดเทียมประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย (จ.3 : อว.), V04, F0401 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนมูลค่าการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชีย 6 อันดับแรก

แผนภาพที่ ผ - 2 ความเชื่อมโยงของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะกับห่วงโซ่คุณค่าเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ (ต่อ) (กลยุทธ์ที่ 2 มาตรการที่ 4 - 5)

กลยุทธ์ที่ 3 อนุรักษ์ คุ้มครอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : คุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน ดีขึ้น ไม่เสื่อมโทรมลง

ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดย่อยที่ 6.1 : จำนวนจังหวัดที่มีสถานีตรวจวัด/จำนวนสถานีตรวจวัดระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนของหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่าย ตัวชี้วัดย่อยที่ 6.2 : จำนวนระบบการรายงานผลการติดตามตรวจวัดระดับเสียงหรือความสั่นสะเทือนที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ
มาตรการ	มาตรการที่ 6 สนับสนุนและผลักดัน ให้มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงในลักษณะเครือข่ายพื้นที่ในชุมชน หรือในพื้นที่รับผิดชอบ และมีระบบแสดงผลที่เข้าถึงได้ง่าย
เป้าหมาย	มีเครือข่ายข้อมูลการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ครอบคลุมทั่วประเทศ
กิจกรรม / โครงการที่จะดำเนินการ	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 - พัฒนาระบบการรายงานผลการติดตามตรวจสอบระดับเสียงที่เข้าถึงได้ง่าย รองรับข้อมูลการตรวจวัดระดับเสียงครอบคลุมเครือข่ายทั้งหมดของประเทศ - สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ในกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดสงขลา และจังหวัดภูเก็ต - สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ในเขตนิกมอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม ทุกแห่ง - พัฒนาระบบเชื่อมโยงเพื่อเผยแพร่รายงานผลการติดตามตรวจสอบระดับเสียงและความสั่นสะเทือนจากโครงการที่มีการติดตามตรวจสอบเสียงและความสั่นสะเทือนที่กำหนดไว้ใน EIA/EHIA
	ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 - สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ในจังหวัดที่มีปัญหาร้องเรียนมาก - สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียง ในพื้นที่รอบสนามบินทุกแห่ง - พัฒนาระบบการรายงานผลการติดตามตรวจสอบความสั่นสะเทือนที่เข้าถึงได้ง่าย รองรับข้อมูลการเชื่อมโยงครอบคลุมเครือข่ายทั้งหมดของประเทศ
	ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 - สนับสนุนและผลักดันให้มีเครือข่ายการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในจังหวัดที่มีปัญหามลพิษทางเสียง - ขยายเครือข่ายการรายงานผลการติดตามตรวจสอบความสั่นสะเทือน
ห่วงโซ่คุณค่า	ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็น 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทส.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 180001 สภาพแวดล้อมของประเทศไทย มีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทส.) - แผนย่อย : 18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 180402 คุณภาพอากาศ และเสียงอยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทส.), V02, F0201 , F0202, F0203, V03, F0302, F0303, F0304, F0305, F0306, F0307 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580)

แผนภาพที่ ๗ - 3 ความเชื่อมโยงของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ กับห่วงโซ่คุณค่าเพื่อยับยั้งการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ (ต่อ) (กลยุทธ์ที่ 3 มาตรการที่ 6)

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : มีการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างภาคประชาชน รัฐ เอกชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการและควบคุมมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน โดยระบบและเครือข่ายการสื่อสารที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดย่อยที่ 7.1 : ร้อยละของจังหวัดที่มีระบบการสื่อสารหรือช่องทางการร้องเรียนที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ ในการแจ้งและรับข้อมูล เสริมสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตัวชี้วัดย่อยที่ 7.2 : จำนวนหลักสูตรมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
มาตรการ	มาตรการที่ 7 สนับสนุนส่งเสริมให้มินิวัฒนธรรมการสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนและการปฏิบัติตามกฎหมาย
เป้าหมาย	ร้อยละ 95 ของจำนวนจังหวัด มีระบบการสื่อสาร ช่องทางการร้องเรียนการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างระบบเครือข่ายที่ง่าย และมีประสิทธิภาพ ในการแจ้งและรับข้อมูล เสริมสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
กิจกรรม / โครงการที่จะดำเนินการ	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 - สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการแจ้งข้อร้องเรียนและการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในหน่วยงานส่วนกลาง - สร้างความตระหนักรู้ในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน - ผลักดันให้มีการเพิ่มหลักสูตรมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
	ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 - สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการแจ้งข้อร้องเรียนและการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ในทุกจังหวัดที่มีสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษตั้งอยู่ - สร้างสื่อที่เข้าใจง่ายเพื่อปลูกจิตสำนึกของประชาชนและเผยแพร่ ในระบบที่เข้าถึงได้ง่าย สอดคล้องกับกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนที่พัฒนาขึ้น
	ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 - สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการแจ้งข้อร้องเรียนและการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ในทุกจังหวัด - ติดตามและประเมินผลของการใช้สื่อเพื่อสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนในการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
ห่วงโซ่มูลค่า	ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็น 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทส.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 180001 สภาพแวดล้อมของประเทศไทย มีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทส.) - แผนย่อย : 18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 180402 คุณภาพอากาศและเสียงอยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทส.), V03, F0301, F0302, F0303, F0304, F0305, F0306, F0307 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/ 2575/ 2580) ประเด็น 6 พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (จ.1 : มท.) เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 060002 ประเทศไทยมีพื้นที่ ที่มีแผนผังภูมิโนเวคเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้ง ผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี (จ.2 : ทส.) แผนย่อย : 6.2 การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวคอย่างยั่งยืน เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 060201 เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐาน (จ.3 : ทส.), V04, F0401, F0402, F0403, F0404, F0405, F0406, F0407 ตัวชี้วัดแผนย่อย : จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (จำนวนเมืองสะสม)

แผนภาพที่ ๘ - 4 ความเชื่อมโยงของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะ กับห่วงโซ่มูลค่าเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ (ต่อ) (กลยุทธ์ที่ 4 มาตรการที่ 7)

กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาเมือง พื้นที่เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ที่คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

เป้าหมาย : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดย่อยที่ 8 : ร้อยละของหน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ตัวชี้วัดย่อยที่ 9 : ร้อยละของระดับความสำเร็จในการสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันอุดมศึกษามีเครื่องมือและศูนย์เครื่องมือกลางเพื่อการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ตัวชี้วัดย่อยที่ 10 : ร้อยละของพื้นที่ที่มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
มาตรการ	มาตรการที่ 8 พัฒนาศักยภาพให้กับหน่วยงานปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	มาตรการที่ 9 ส่งเสริมให้มีการจัดหาเครื่องมือตรวจวัดเสียงและความสั่นสะเทือนที่ได้มาตรฐานให้กับหน่วยงาน ปฏิบัติในการจัดการและควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	มาตรการที่ 10 การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน
เป้าหมาย	ฝึกอบรม การจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตามกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่อย่างน้อยร้อยละ 90 ของจำนวนองค์กรดังต่อไปนี้ คือ สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานเขตในกรุงเทพมหานคร เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน	ร้อยละ 95 ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานเขต เทศบาลนคร สถาบันตำรวจภูธรจังหวัด สำนักงานขนส่งจังหวัด สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ที่มีการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือนอย่างน้อยหน่วยงานละ 1 ชุด	การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินที่สอดคล้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและความสั่นสะเทือน
กิจกรรม / โครงการที่จะดำเนินการ	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 - สร้างวิทยากรตัวคูณในแต่ละภูมิภาคเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในแต่ละหลักสูตร (Training the Trainer) - ฝึกอบรมการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตามกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ในเนื้อหาต่อไปนี้ - การจัดการเสียงชุมชน - การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากการขนส่งทางบก, ทางราง, ทางน้ำ และทางอากาศ ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 - สร้างวิทยากรตัวคูณในแต่ละจังหวัดเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในแต่ละหลักสูตร (Training the Trainer) - ฝึกอบรมการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตามกฎระเบียบ - การจัดการมลพิษทางความสั่นสะเทือน - การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง อุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันทนาการ - ฝึกอบรม การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตามระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้น ให้กับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเนื้อหาต่อไปนี้ - การจัดการเสียงชุมชน - การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจากการขนส่งทางบก, ทางราง, ทางน้ำ และทางอากาศ ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 - ฝึกอบรมการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ตามกฎระเบียบ/แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือที่พัฒนาขึ้น ให้กับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเนื้อหา ต่อไปนี้ - การจัดการมลพิษทางความสั่นสะเทือน - การจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือนจาก กิจกรรมการก่อสร้างอุตสาหกรรม กิจกรรมในชุมชน และกิจกรรมสันทนาการ	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 - จัดทำคุณลักษณะเฉพาะมาตรฐานกลางของเครื่องมือที่ใช้สำหรับตรวจวัดระดับเสียงและความสั่นสะเทือน - สนับสนุนให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานเขต เทศบาลนคร สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ที่มีการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือตรวจวัดเสียง อย่างน้อย 1 ชุด - สนับสนุนให้หน่วยงานกำกับดูแล และบังคับใช้กฎหมาย มีเครื่องมือตรวจวัดเสียง ที่เพียงพอต่อการใช้งาน - ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่มีเครื่องมือตรวจวัดเสียง เป็นศูนย์เครื่องมือกลาง และเป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านเครื่องมือและพัฒนาศักยภาพด้านการตรวจวัด ในระดับภูมิภาค - ส่งเสริมการพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบ/สอบเทียบเครื่องมือตรวจวัดด้านเสียงและความสั่นสะเทือนให้ได้การรับรองตามมาตรฐานระดับชาติหรือระดับสากล ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 - สนับสนุนให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ สำนักงานเขต เทศบาลนคร สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ที่มีการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือตรวจวัดความสั่นสะเทือน อย่างน้อย 1 ชุด - ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่มีเครื่องมือตรวจวัดความสั่นสะเทือน เป็นศูนย์เครื่องมือกลาง และเป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านเครื่องมือและพัฒนาศักยภาพด้านการตรวจวัด ในระดับภูมิภาค - ส่งเสริมการพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบวัสดุและผลิตภัณฑ์ลดเสียงและความสั่นสะเทือนให้ได้การรับรองตามมาตรฐานระดับชาติหรือระดับสากล ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 - ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่มีเครื่องมือตรวจวัดเสียงหรือความสั่นสะเทือนในพื้นที่จังหวัด เป็นศูนย์เครื่องมือกลางและเป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านเครื่องมือและพัฒนาศักยภาพด้านการตรวจวัดระดับจังหวัด	ระยะที่ 1: พ.ศ. 2566 - 2570 - ผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นำร่อง - กรุงเทพมหานคร ฯ และหัวเมืองหลัก - เมืองที่มีนิคมอุตสาหกรรม - เมืองที่มีสนามบิน ระยะที่ 2: พ.ศ. 2571 - 2575 - ผลักดันให้มีการนำแผนที่เสียงเชิงกลยุทธ์ เข้าไปเป็นข้อพิจารณาในการวางแผนหรือจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด - จัดทำแนวทาง/ข้อกำหนดสำหรับการพัฒนาในพื้นที่อ่อนไหวเป็นพิเศษด้านเสียงและความสั่นสะเทือน (Sensitive Area) เพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะที่ 3: พ.ศ. 2576 - 2580 - ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่เงียบสงบ (Quiet Area) - เชิงการพักอาศัย - เชิงท่องเที่ยว - ส่งเสริมการออกแบบหรือภูมิสถาปัตยกรรมที่ช่วยลดมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

ห่วงโซ่คุณค่า	ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็น 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน (จ.1 : ทล.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : สภาพแวดล้อมของประเทศไทย มีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน (จ.2 : ทล.) - แผนย่อย : 18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 180402 คุณภาพอากาศและเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย (จ.3 : ทล.), V03, F0301, F0302, F303, F304, F30305, F306, F30307 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : สัดส่วนคุณภาพเสียงในพื้นที่ริมถนนที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละ ภายในปี 2570/2575/2580) ประเด็น 6 พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (จ.2. : มท.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 060002 ประเทศไทยมีพื้นที่ ที่มีแผนผังภูมิโนเคเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้ง ผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี (จ.2 : ทล.) - แผนย่อย : การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเคอย่างยั่งยืน - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 060201เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐาน (จ.3 : ทล), V04, F0401, F0402, F0403, F0404, F0405, F0406, F0407 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : จำนวนเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (จำนวนเมืองสะสม) ประเด็น 23 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (จ.1 : อว.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 230001 ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มขึ้น (จ.2 : อว.) - แผนย่อย : 23.5 ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 230501 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จำเป็นต่อ การพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น (จ.3 : อว.), V01, F0101, V02, F0201 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของดัชนีความสามารถ ด้านนวัตกรรม (อันดับ ภายในปี 2570/2575/2580) ประเด็น 5 การท่องเที่ยว (จ.2. : กก.) - เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : 050001 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น 050003 ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น (จ.2 : กก.) - แผนย่อย : 5.6 การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว - เป้าหมายแผนย่อย (Y1) : 050603 การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น (จ.3 : กก.), V04, F0401, F0403 - ตัวชี้วัดแผนย่อย : การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (อันดับของโลก ภายในปี 2570/2575/2580)
---------------	---

แผนภาพที่ ๘ - 5 ความเชื่อมโยงของแผนแม่บทจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน 3 ระยะกับห่วงโซ่คุณค่าเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ (ต่อ) (กลยุทธ์ที่ 8 มาตรการที่ 8 - 10)



กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

จัดทำโดย ส่วนเสียงและความสั่นสะเทือน กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทร. 0 2298 2323-9 โทรสาร 0 2298 5389

e-mail : noise@pcd.go.th

เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีลิขสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้

พิมพ์ที่ บริษัท ฮีธ จำกัด

คพ. 03-143 ISBN 978-616-316-772-9